

அமரர் இரு. சீவலிங்கம் நூபகார்த்த

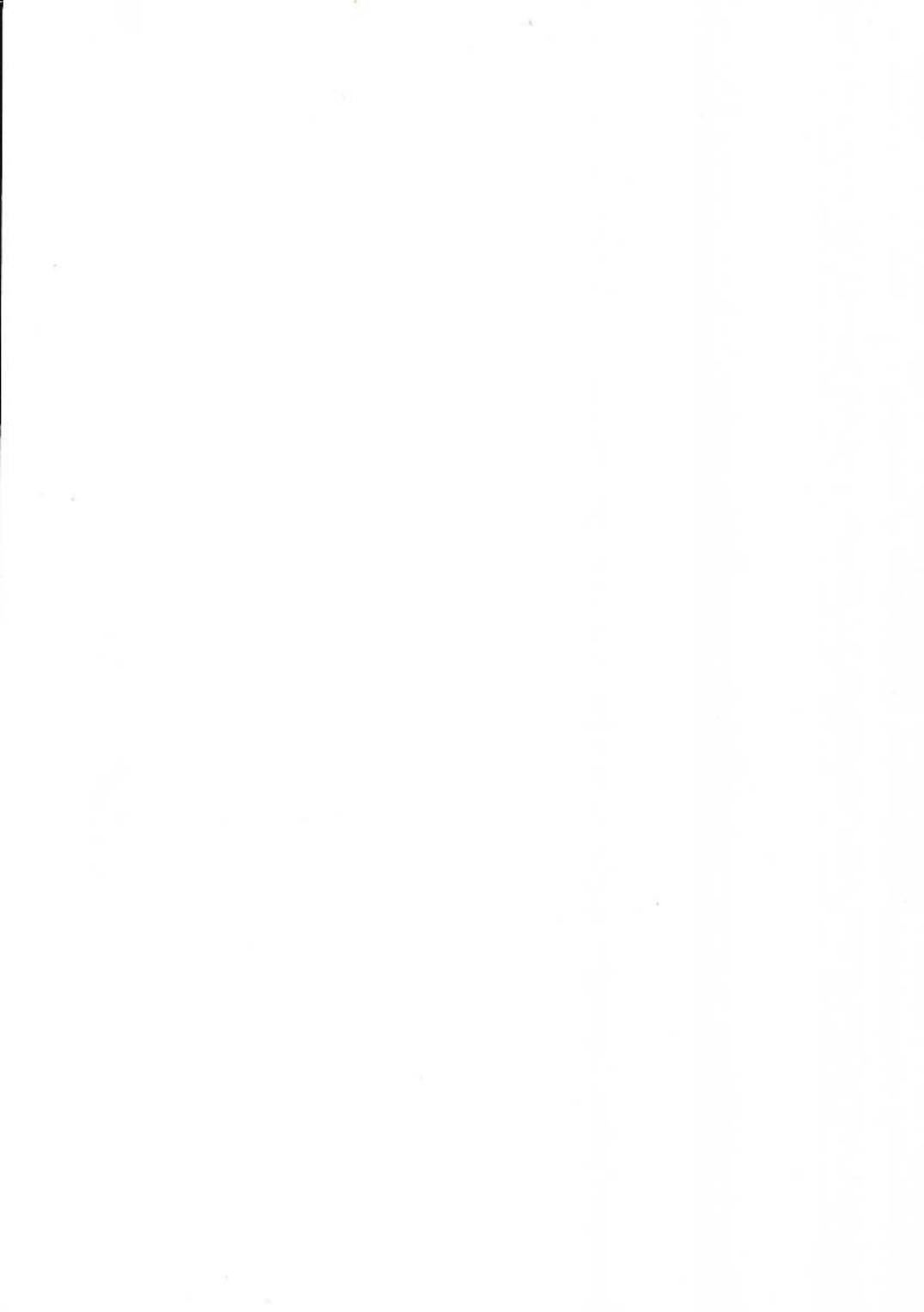
பதினெண்ந்தாவது

நினைவுப் பேருரை

மகையைக மக்களின் வாழ்வியல் :
மனித உரிமைகள் நோக்கு

யசோதரா கதிர்காமத்தம்பி

அமரர் இரு. சீவலிங்கம் நூபகார்த்தக் குழு
2014

மனையைக் மகிகளின் வாழ்வியல் :

மனிது உரிமைகளி னாக்கு

யசோதரா கதிர்காமத்தம்பி

அமரர் இர. சிவலிங்கம் ஞாபகார்த்தக் குழு

2014

நால் : மலையக மக்களின் வாழ்வியல் :
மனித உரிமைகள் நோக்கு

ஆசிரியர் : யசோதரா கதிர்காமத்தம்பி

பதிப்பாசிரியர் : ஸெ. தன்ராஜ்

வெளியீடு : அமரர். இரு. சிவலிங்கம் ஞாபகார்த்தக குழு
மனிங் டவுன், மங்களரேஷன், கொழும்பு 08.

திகதி : 07.09.2014

பக்கம் : 50

மலையக மக்களின் வாழ்வியல் : மனித உரிமைகள் நோக்கு

"The democratic aspiration is no mere recent phase in human history . . . It was written in Magna Carta." -Franklin Delano Roosevelt

அனைவருக்கும் வணக்கம்

அமர்ர் இரசிவலிங்கம் ஞாபகாரத்தக் குழுவினர் அன்னாரின் சமூகப் பணிகளையும் அர்ப்பணிப்பையும் நினைவுகூர்ந்து நினைவுப் பேருரைகளை வருடந்தோறும் நடத்தி வருகின்றனர். அந்த வகைபில் இன்று நடைபெறுகின்ற பதினைந்தாவது நினைவுப் பேருரையை ஆற்றியும் வாய்ப்பினை எனக்கு நல்கியமைக்காக ஞாபகாரத்தக் குழுவின் தலைவர் திரு.எம்.வாமதேவன் அவர்களுக்கும் குழுவின் உறுப்பினரும் பல்கலைக்கழகத்தில் எனது முன்னாள் சகபாடியுமான பேராசிரியர் கை. தனராஜ் அவர்களுக்கும் நன்றி கூற நான் கடமைப்பட்டுள்ளேன். கடந்த பதினைந்து வருடங்களாக சலிப்புறாது, பிரதிபலன் கருதாது தமது சமூகக் கடமையாக அவர்கள் இந்நிகழ்வினை நடத்தி வருவது என்னை வியப்பில் ஆழ்த்துகிறது. அறுபதுகளில் மலையகத்தின் தலைமகனாகவும் இளைஞர் தளபதியாகவும் போற்றப்பட்ட அமர்ர் சிவலிங்கத்தின் நினைவுப் பேருரையை ஆற்றுவது எனக்கு கிடைத்த பெரும்பேறாகும்.

மலையக மக்களின் இருநூறு ஆண்டுகால வரலாற்றில் 1960கள் முக்கியமானவை. இக்காலகட்டத்தில் ஹூற்றன் பிரதேசத்தை மையமாகக் கொண்டு மலையக சமூகத்தில் ஏற்பட்ட சமூக, பண்பாட்டு விழிப்புணர்ச்சிக்கும் கல்வித்துறையில் ஏற்பட்ட ஆர்வத்துக்கும் அடித்தளமிட்டவர்கள் அமர்ர் சிவலிங்கம் அவர்களும் அவரது தோழரும் வைருலன்ஸ் கல்லூரியின் ஆசிரியருமான அமர்ர் திருச்செந்தூரனும் ஆவர். அவர்களை நான் நேரடியாக அறிந்திராவிட்டாலும் அவர்களது பணிகள் பற்றி நிறையவே வாசித்துள்ளேன். அக்காலகட்டத்தில்

தலைசிறந்த பேச்சாளராகவும் எழுத்தாளராகவும் விளங்கிய அமரர் சிவலிங்கம் மும்மொழிகளிலும் ஆற்றல்மிக்கவராக விளங்கியதோடு பின்னாளில் சட்டத்தரணியாகவும் பெருமை பெற்றார். சமூகத்தின் மீது கொண்ட அளவற்ற பற்றின் காரணமாக அவர் பல்வேறு துப்பங்களுக்கும் ஆளானதையும் நான் அறிந்துள்ளேன். 1983இல் இந்நாட்டில் ஏற்பட்ட ஊழித்தீயில் இந்நாட்டில் வாழும் முழுத் தமிழர் சமூகமே ஆடிப்போனபோது அமரர் சிவலிங்கமும் அமரர் திருச்செந்தூரனும் தமிழ்நாட்டுக்கு குடிபெயர்ந்தனர். அங்கும் தாயகம் திரும்பிய மலையக மக்களுக்காகப் போராடிய அமரர் சிவலிங்கம் சிறைவாசமும் அனுபவித்தார். அத்தகைய பெருமகனன் நிறைவுகள்ந்து அவர் வாழ்ந்த இந்த ஹற்றன் மாநகரத்தில் இந்நினைவுப் பேருரையை நிகழ்த்தும் வாய்ப்பு எனக்கு கிடைத்தமையையிட்டு நான் பெருமகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

இந்நினைவுப் பேருரையின் கையெழுத்துப் பிரதியை பொறுமையுடன் வாசித்து பல பெறுமதிமிக்க ஆலோசனைகளை வழங்கியதோடு இதனை நூலாக பதிப்பித்த பேராசிரியர் தனராஜ் அவர்களுக்கு எனது விசேட நன்றிகள். அத்துடன் இதனை கணினி வார்ப்பு செய்துதவிய திருமதி இரத்தினேஸ்வரி பெரியசாமி அவர்களுக்கும், திருமதி சுதாசினி பாலமுரளி அவர்களுக்கும் எனது நன்றிகள்.

இந்த நிகழ்வுக்கு வருகை தந்துள்ள உங்கள் அனைவருக்கும் எனது பணிவன்னையும் நன்றிகளையும் தெரிவித்துக் கொண்டு எனது உரையை ஆரம்பிக்கிறேன்.

1.0 அறிமுகம்

மனித உரிமைகள் மனிதனோடு ஒட்டிப் பிறந்த உள்ளார்ந்த உரிமைகள் என விபரிக்கப்படுகின்றது. மனித உரிமைகளுடைய தோற்றும் அண்மைக்காலத்தில் ஏற்பட்டதொன்றுல்ல. 1945ஆம் ஆண்டு ஜி.நா.

பட்டயத்தில் “மனித உரிமைகள்” என்ற பதம் முதன் முறையாக பயன்படுத்தப்பட்ட போதிலும் பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பே மனிதனுடைய உரிமைகள் மற்றும் சுதந்திரங்கள் என்பன பற்றி பல்வேறு ஆவணங்கள் உருவாக்கப்பட்டிருந்தன. இவற்றில் 1215ஆம் ஆண்டின் “மக்னா காட்டா” (*Magna Carta Libertatum* 1215) முக்கிய இடம் பெற்றிருது. மக்னா காட்டா என்பது கொடுங்கோல் ஆட்சியின்கீழ் மக்கள் தம்முடைய உரிமைகளையும் ஆதனங்களையும் பாதுகாப்பதற்காக உருவாக்கப்பட்ட ஓர் ஆவணமாகும். பின்வரும் இரண்டு பிரதான கோட்பாடுகள் அங்கு குறிப்பிடப்பட்டன²:

1. எந்தவொரு சுதந்திரமான மனிதனும் சட்டத்தினால்/சட்ட நீதியான தீர்ப்பினாலன்றி கைது செய்யப்படவோ அல்லது சிறையில் அடைக்கப்படவோ முடியாது அல்லது, அவருக்கெதிராக வழக்கு நடவடிக்கை தொடரப்பட முடியாது.
2. எந்தவொரு மனிதனுக்கும் உரிமை அல்லது நீதி மறுக்கப்படவோ அல்லது தாமதப்படுத்தப்படவோ கூடாது.

The Golden Bill of Hungary (1222), Danish Erik Klipping's Joyuse (1356), Union of Utrecht of (1679), English Bill of Rights (1689) என்பன மனிதனுடைய சுதந்திரங்களுக்கும் உரிமைகளுக்கும் முக்கியத்துவம் வழங்கின. எவ்வாறாயினும் இவை தனிப்பட்ட சுதந்திரம் என்ற கருத்தேற்பு பற்றி குறிப்பிடவில்லை. 16ஆம் நூற்றாண்டுகளின் பின்பு மனித உரிமை வளர்ச்சியில் “ஆஸ்சார் சுதந்திரம்” என்பது

¹ 1945ம் ஆண்டு ஐக்கிய நாடுகள் பட்டய முகவுரை மற்றும் உறுப்புரைகள் 1(3), 11(ஆ) 2இ 55(இ)இ 62(2) மற்றும் 68

² [www.historylearningsite.co.uk > Medieval England](http://www.historylearningsite.co.uk/Medieval_England)

பிரதான இடத்தைப் பெற்றது. நவீன சர்வதேச சட்டத்தின் தந்தை என வர்ணிக்கப்படும் Hugo Grotius (1583-1645) இயற்கை உரிமைகள் என்ற கருத்தேற்பை உருவாக்கினர். John Locke (1632-1704) உடைய உரிமைகள் பட்டியலில் உயிர் வாழ்வதற்கான உரிமை, சுதந்திரம், மற்றும் சொத்துரிமை என்பன இடம்பெற்றன. Rousseau (1712-1778) அரசுக்கும் மக்களுக்குமிடையே சமூக உடன்படிக்கை ஒன்று உள்ளது எனக் கூறினார். இதன் பிரகாரம் ஒரு அரசு தன்னுடைய அதிகாரத்தை சமூக உடன்படிக்கை மூலம் பிரஜூகளிடமிருந்து பெற்றுக் கொண்டுள்ளது. எனவே சமூக உடன்படிக்கையிலுள்ள நிபந்தனைகளை பூர்த்தி செய்ய வேண்டிய கடமையை அரசு கொண்டுள்ளது என குறிப்பிட்டார். 1776ஆம் ஆண்டின் உரிமைகளுக்கான அமெரிக்க பிரகடனம், 1789ஆம் ஆண்டில் உரிமைகளுக்கான பிரான்சிய பிரகடனம்³ என்பன மனித உரிமை வளர்ச்சியில் பிரதான பங்களிப்புகளை வழங்கியுள்ளனர்.

இவற்றை தவிர 18ஆம் நூற்றாண்டில் ஜேரோப்பாவில் உருவாகிய பல அரசியல் அமைப்புகள் மக்களுடைய உரிமைகளையும் அரசினுடைய கடப்பாடுகளையும் எடுத்துக் காட்டியுள்ளன. உதாரணமாக தொழில், சுகாதாரம், கல்வி என்பவற்றை பிரதான அடிப்படை உரிமைகளாக இவ் அரசியல் அமைப்புகள் அங்கீகரித்தன. 19ஆம் நூற்றாண்டில் ஜேரோப்பாவில் அரசுகளுக்கிடையில் ஏற்பட்ட பின்குகளை தீர்த்து வைப்பதற்காக பல நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டன. உதாரணம்:

---

³ பிரான்க் தேசிய பேரவையால் 1789ம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் 26ம் தீக்தி அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

1878ஆம் ஆண்டின் பேர்லின் உடன்படிக்கை சில மதம் சார்ந்தவர்களுக்கு சட்ட அந்தஸ்தை வழங்கியது. இதனைத் தொடர்ந்து 19ஆம் நூற்றாண்டில் கைத்தொழில் நாடுகள் தொழிற்சட்டங்களை உருவாக்கியதன் காரணமாக மனித உரிமைகள் பற்றி பலராலும் பேசப்பட்டது. இதனைத் தொடர்ந்து 1919ஆம் ஆண்டு சர்வதேச தொழில் ஸ்தாபனம் (ILO) உருவாக்கப்பட்டமை தொழிலாளர் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதில் முக்கிய இடம் வகித்து வருகின்றது.

2.0. ஜக்கிய நாடுகள் சபையின் தோற்றமும் மனித உரிமைகளின் வளர்ச்சியும்

All human beings are born free and equal in dignity and rights. They are endowed with reason and conscience and should act towards one another in a spirit of brotherhood.

Article I - Universal Declaration of Human rights

இரண்டாவது உலக மகா யுத்தத்தினால் ஏற்பட்ட உயிர் அழிவுகளும், உடைமை அழிவுகளும், இன்னுமொரு உலக யுத்தம் ஏற்படாமல் இருப்பதை உறுதிப்படுத்தும் பொருட்டு சர்வதேச சமுகம் காத்திரமான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்ற நிரப்பந்தத்தை உருவாக்கியது. 1945ஆம் ஆண்டு ஜக்கிய நாடுகள் சபை ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. ஜக்கிய நாடுகள் சபை உலக நாடுகளிடையே சமாதானத்தையும், நல்லுறவையும் ஏற்படுத்தும் வகையில் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளில் மனித உரிமைகளின் பாதுகாப்பு, மேம்பாடு மற்றும் உத்தரவாதம் என்பன தனித்துவ இடத்தைப் பெற்றன. 1945ஆம் ஆண்டு ஜக்கிய நாடுகள் பட்டயம் (UN Charter) முதன் முறையாக ‘மனித

உரிமைகள் என்ற பதத்தை பயன்படுத்தியது. அதன் முகவுரையில் “ஜக்கிய நாடுகள் சபையின் மக்களாகிய நாம் அடிப்படை மனித உரிமைகள், மனிதன் ஒருவனுடைய கெளரவும் மற்றும் பெறுமதி என்பனவற்றில் நம்பிக்கை கொள்வதுடன் ஆன், பெண் சமத்துவ உரிமைகளை பெற்றுத்தருவதற்கான உரிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க உறுதி பூணுவோம்” எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

ஜக்கிய நாடுகள் பட்டயத்தின் உறுப்புரை 55, “இனம், மதம், மொழி, பால், தேசியம், பிறப்பிடம், பூகோள வேறுபாடு போன்ற காரணங்களின் அடிப்படையில் எந்தவிதமான பாகுபாடும் இன்றி அனைவருடைய மனித உரிமைகளுக்கும் கெளரவும் அளிப்போம்” என குறிப்பிடுகிறது. மேலும் மனித உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கு அனைத்து நாடுகளும் கூட்டாகவும் தனித்தும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் எனவும் உறுப்பு நாடுகளை வலியுறுத்துகிறது. ஐ.நா. பட்டயத்தை தொடர்ந்து மனித உரிமைகளைப் பிரகடனப்படுத்தும் ஆவணம் ஒன்றின் அவசியம் ஐ.நா. சபையால் உணரப்பட்டது. இதனைத் தொடர்ந்து அனைத்து பிராந்தியங்களையும் பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் வகையில் 1946ம் ஆண்டு ஐ.நா சபை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குமுடிவிடம் விரிவான ஆவணம் ஒன்றைத் தயாரிக்கும் பொறுப்பை வழங்கியது. இக்குழு பூகோள அடிப்படையில் ஐ.நா. சபையின் உறுப்பு நாடுகளை பிரதிநிதித்துவம் செய்யக்கூடிய வல்லுனர்களை உள்ளடக்கி இருந்தது. இக்குழு உலகளாவிய மனித உரிமைகளை இனங் கண்டு அவ்வுரிமைகளை உள்ளடக்கிய விரிவான ஆவணம் ஒன்றை உருவாக்கியது. இதற்கு ‘மனித உரிமைகளுக்கான அனைத்துலக பிரகடனம் (UDHR,1948) என

பெயரிடப்பட்டது. இந்த மனித உரிமைகள் பிரகடனம் 1948ம் ஆண்டு ஜனா. சபையால் ஏகமனதாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது⁴.

இரண்டாவது உலக மகா யுத்தத்தின் பின்பு மனித உரிமைகளின் வளர்ச்சியில் ஆரம்பமாக அமையும் UDHR இன்று சர்வதேச வழக்காற்று சட்டமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. 30 உறுப்புரைகளைக் கொண்ட இந்த ஆவணம் மனிதர்கள் அனைவரும் எந்தவொரு கலாசாரம், அரசியல், இனத்தைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும் அனைவரும் உள்ளார்ந்த மனித கௌரவத்திற்கு (Inherent human dignity) உரித்துடையவர்கள் என்றும் ஆண், பெண், இன, மத, மொழி, தேசியம், பிறப்பிடம் போன்ற காரணங்களின் அடிப்படையில் எந்த ஒரு மனிதனும் பாரப்பட்சமாக நடத்தப்படலாகாது எனவும் வலிபுறுத்துகிறது.⁵

UDHR ஒரு பிரகடனம் ஆகும். சட்டத்தின் அடிப்படையில் பார்க்கின்ற போது பிரகடனம் சட்ட வலிமையுடைய ஒரு ஆவணம் அல்ல. எனவே ஜனா சபையின் அங்கத்துவ நாடுகள் இப்பிரகடனத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளவாறு தமது நாட்டில் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கும், மேம்படுத்துவதற்கும் நடவடிக்கைகளை எடுக்காதவிடத்து அந்நாடு களுக்கு எதிராக எவ்விதமான சட்டத்தியான நடவடிக்கையும் எடுக்க இயலாமல் இருந்தது⁶. எனவே அங்கத்துவ நாடுகளை பிணிக்கும் வகையில் சட்டக் கட்டுப்பாடுகளை சுமத்துகின்ற ஆவணங்களை உருவாக்குவதற்கான தேவைப்பாடு ஏற்பட்டது. இக்குறையை நிவர்த்தி

⁴ ஜனா. பொதுச்சபையின் 217 A (iii) தீர்மானம் மூலம் 1948ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 10ஆம் திகதி அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

⁵ UDHR- உறுப்புரை 2

⁶ Philip Alston and Goodman “International Human Rights Law”, Oxford University press 2013 p, 158

செய்யும் வகையில் ஐநா. சபை குடியியல், அரசியல் உரிமைகளை பாதுகாப்பதற்காக 1966ஆம் ஆண்டு குடியியல், அரசியல் உரிமைகளுக்கான சர்வதேச சமவாயம் (International Covenant on Civil and Political Rights - ICCPR) ஒன்றை உருவாக்கியது⁷. அதே ஆண்டில் பொருளாதார, சமூக, கலாசார உரிமைகளை பாதுகாப்பதற்காக பொருளாதார, சமூக, கலாசார உரிமைகளுக்கான சர்வதேச சமவாயம்⁸ (International Covenant on Economic , Social and Cultural Rights – ICESCR) உருவாக்கப்பட்டது.

இவ் ஆவணங்களைத் தொடர்ந்து ஐநா. சபையால் பெண்கள் உரிமைகளைப் பாதுகாக்க 1979ஆம் ஆண்டு பெண்களுக்கு எதிரான அனைத்து பாரபட்சங்களையும் இல்லாதோழிப்பதற்கான சமவாயம் (The Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women (CEDAW), மற்றும் சிறுவர் உரிமைகளை பாதுகாக்க 1989ம் ஆண்டு சிறுவர் உரிமைகள் சமவாயம் (Convention on the Rights of the Child, 1989- CRC) போன்ற விசேட பிரிவினருக்கான ஆவணங்களும் உருவாக்கப்பட்டன.

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட மனித உரிமைகள் சமவாயங்களை ஏற்று அங்கீகரித்துள்ள நாடுகள் அச்சமவாயங்களின் கீழ் விதிக்கப்பட்டுள்ள

⁷ ஐநா. பொதுச்சபையின் 2200 A (XXI) தீர்மானம் மூலம் 1966ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 16ஆம் திகதி அங்கீகரிக்கப்பட்டது. 1976ஆம் ஆண்டு மார்ச் 23 முதல் அமுலுக்கு வந்தது.

⁸ ஐநா. பொதுச்சபையின் 2200 A (XXI) தீர்மானம் மூலம் 1966ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 16ஆம் திகதி அங்கீகரிக்கப்பட்டது. 1976ஆம் ஆண்டு ஜூன் வரி 3ஆம் திகதி முதல் அமுல்படுத்தப்பட்டது.

சட்டக் கடப்பாடுகளை தமது நாட்டில் பூர்த்தி செய்ய வேண்டும்.⁹ அதற்காக சட்டங்களை உருவாக்க வேண்டும் அத்துடன் பொருத்தமான நிறுவனங்களையும் ஸ்தாபித்தல் வேண்டும். மேலும் ஒவ்வொரு உறுப்பு நாடும் காலாந்தர அடிப்படையில் ஐ.நா. சபையின் செயலாளர் நாயகத்திற்கு அறிக்கை ஒன்றை அனுப்பி வைக்க வேண்டும். அவ்வறிக்கையில் தாம் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளையும் அல்லது நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள முடியாமல் எதிர் நோக்கப்பட்ட இடையூறுகளையும் குறிப்பிட வேண்டும்.¹⁰

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட அனைத்து ஆவணங்களின் கீழ் உரிமை மீறலுக்காக தனிப்பட்ட நபர்களிடம் இருந்து மனித உரிமைகள் முறைப்பாடுகளை பெற்றுக்கொள்வதற்கான பொறிமுறைகளும் உருவாக்கப்பட்டன.¹¹ உதாரணமாக தனிப்பட்ட ஓர் ஆளுடைய மனித உரிமை ஒன்று மீறப்பட்டு அதற்கான சட்ட பரிகாரம் உள்ளாட்டில் கிடைக்காதவிடத்து அவர் தன்னுடைய தனிப்பட்ட முறைப்பாட்டினை எழுத்து மூலமாக மனித உரிமைகள் ஆணைக்குமுனிற்கு அனுப்பலாம். இலங்கையிலிருந்து பல முறைப்பாடுகள் மேற்கொண்டமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

மனித உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்காக மேலே குறிப்பிட்ட சமவாயங்களின் கீழ் உருவாக்கப்பட்டுள்ள பொறிமுறைகளைத் தவிர ஐ.நா. பட்டயத்தின் கீழும் பல பொறிமுறைகள் உருவாக்கப்பட்டன.

---

⁹ ICCPR - உறுப்புரை 02 மற்றும் ICESCR - உறுப்புரை 02

¹⁰ ICCPR- உறுப்புரை 40

¹¹ Individual Complainit Mechanism under Optional protocol to the ICCPR

உதாரணம் மனித உரிமைகள் பேரவையாகும். இப்பேரவை 47 உறுப்பு நாடுகளை கொண்ட ஒரு பேரவை. இது உலகளாலிய ரீதியில் மனித உரிமைகளை பாதுகாக்கவும் மேம்படுத்தவும் பல நடவடிக்கைகளை எடுத்துவருகிறது. நாடுகள் மிக பாரதாரமான வகையில் உரிமைகளை மீறும் பட்சத்தில் குறிப்பிட்ட உரிமை மீறல்களுக்கு எதிராக மனித உரிமைகள் பேரவை தீர்மானங்களை மேற்கொள்ளும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது¹².

3.0. சர்வதேச மனித உரிமை சட்டங்களும் சிறுபான்மையினரின் உரிமைகளும்

குடியியல், அரசியல் உரிமைகள்

ICCPDR இன் உறுப்புரைகள் 2.1 (இ) 14.3(அ) மற்றும் 14.3(ண), 19.2 24 (1), 26 மற்றும் 27 என்பன சிறுபான்மை மக்களின் உரிமைகள் தொடர்பாக அரசின் மீது சட்டக் கடப்பாடுகளை விதித்துள்ளன. உறுப்புரை 2(1) ஒவ்வொரு உறுப்பு நாடும் தமது நாட்டில் இருக்கின்ற அனைத்து ஆட்களின் உரிமைகளையும் இன், நிற, பால், மொழி, மத, அரசியல், தேசியம், சொத்து, பிறப்பு அல்லது ஏனைய அந்தஸ்துகளின் அடிப்படையில் பாரப்பட்சமாக நடத்தப்படலாகாது என குறிப்பிடுகிறது. உறுப்புரை 14 (3) குற்றவியல் வழக்குகளின்போது குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கு அவருடைய குற்றத்தை விளக்கக்கூடிய மொழியில் அறிவித்தல் வேண்டும் என ஏற்பாடு செய்துள்ளது. மேலும் வழக்கு நடவடிக்கையின் போது மொழிபெயர்ப்பாளர் ஒருவரை வழங்க ஏற்பாடுகளை மேற்கொள்ள

¹² <http://www.ohchr.org/en/hrbodies/hrc/pages/hrcindex.aspx>

வேண்டும் என குறிப்பிட்டுள்ளது. உறுப்புரை 19 பேச்சு மற்றும் கருத்து வெளியிடும் சுதந்திரம் பற்றியும் உறுப்புரை 24 ஒவ்வொரு பிள்ளையும் இன, மொழி, மத, தேசியம், சொத்து, பிறப்பு அல்லது ஏனைய அந்தஸ்துகளின் அடிப்படை பாரபடசமின்றி இளம் பிள்ளை மற்றும் வயது குறைந்தவருக்கு கிடைக்கக்கூடிய பாதுகாப்புகளை பேற உரித்துடையவர்கள் என எடுத்து கூறுகிறது.

உறுப்புரை 27 ஒரு நாட்டில் இருக்கக்கூடிய இன, மத,அல்லது மொழி அடிப்படையிலான சிறுபான்மை ஆட்களின் உரிமைகளை தமது குழுவினருடன் சேர்ந்து அனுபவிக்கக்கூடிய வாய்ப்புகள் அரசினால் மறுக்கப்படலாகாது என குறிப்பிடுகிறது. உறுப்புரை 27 குழு உரிமையைப் பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை. குறிப்பிட்ட ஒரு சிறுபான்மை குழுவைச் சார்ந்த ஒவ்வொரு தனி நபரும் உரிமைகளை அனுபவிக்க உரித்துடையவராவர் என்று குறிப்பிடுகிறது, எனினும் இவ்வுறுப்புரை சிறுபான்மை குழுவானது தன்னுடைய கலாசாரம், மொழி அல்லது மதத்தை பாதுகாத்து கொள்வதற்கு வழிவகுக்கிறது என மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழுவின் 23ஆவது பொது கருத்தில்¹³ குறிப்பிட்டுள்ளது.

ICCPR தவிர 1992ஆம் ஆண்டின் சிறுபான்மையுடைய உரிமைகளை பிரகடனப்படுத்தும் ஆவணம் (Declaration on the Rights of Persons Belonging to National or Ethnic, Religious and Linguistic Minorities) ஐநா. சபையினால் கையேற்கப்பட்டது. இப்பிரகடனம் சிறுபான்மை யருடைய உரிமைகளை பாதுகாப்பதற்கென விசேஷமாக கொண்டு

---

¹³ (General comment 23 of the Human Rights Committee) UDHR உறுப்புரை 2

வர்ப்பட்ட ஆவணமாகும். எனவே சிறுபான்மை மக்களுடைய உரிமைகளை பாதுகாப்பதற்கான சட்ட, நிர்வாக மற்றும் ஏனைய பொருத்தமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டிய கடப்பாடு அரசுகளுக்கு உண்டு.

அட்டவணை 1: சர்வதேச மனித உரிமைகள் ஆவணங்களை அங்கீகரித்தல் தொடர்பான இலங்கை நிலவரம்¹⁴

	சர்வதேச மனித உரிமைகள் ஆவணங்கள்	அங்கீகரிக்கப்பட்ட திகதி
1	குடியியல், அரசியல் உரிமைகளுக்கான சர்வதேச சமவாயம் - (ICCPR 1966)	18.2.1982
2	குடியியல், அரசியல் உரிமைகளுக்கான சர்வதேச சமவாயத்திற்கான விருப்புறிமை ஆவணம்	3.10.1997
3	பொருளாதார, சமூக மற்றும் கலாசார உரிமைகளுக்கான சர்வதேச சமவாயம் (ICESCR 1966)	11.6.1980
4	பொருளாதார, சமூக மற்றும் கலாசார உரிமைகளுக்கான சர்வதேச சமவாயத்திற்கான விருப்புறிமை ஆவணம் (CERD)	அங்கீகரிக்கப்பட வில்லை
5	அனைத்து வகையான இன ரீதியான பாகுபாட்டை இல்லாதொழிக்கும் சமவாயம் (CERD)	18.2.1982

¹⁴ www.ohchr.org/Documents/Issues/.../Ratification>Status_Total.pdf

6	அனைத்து வகையான இன ரதியான பாகுபாட்டை இல்லாதொழிக்கும் சமவாயத்திற்கான விருப்புறிமை ஆவணம்	6.10.1999
7	அனைத்து வகையான பெண்களுக்கு எதிரான பாகுபாட்டை இல்லாதொழிக்கும் சமவாயம் (CEDAW 1979)	5.10.1981
8	அனைத்து வகையான பெண்களுக்கு எதிரான பாகுபாட்டை இல்லாதொழிக்கும் சமவாயத்திற்கான விருப்புறிமை ஆவணம்	15.10.2002
9	சிறுவர் உரிமைகளுக்கான சமவாயம் (CRC 1989)	12.07.1997
10	சிறுவர் உரிமைகளுக்கான சமவாயத்திற்கான முதலாவது விருப்புறிமை ஆவணம் (ஆயுத போராட்டத்தில் ஈடுபடும் சிறுவர்கள் தொடர்பானது.)	8.9.2000
11	சிறுவர் உரிமைகளுக்கான சமவாயத்திற்கான விருப்புறிமை ஆவணம் விற்பனைசெய்தல், விருப்புத்தல், சிறுவர்களை தொடர்பான விபசாரத்தில் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுத்துதல் என்பவற்றைத் தடுப்பதற்கான ஆவணம்.	22.09.2006

12	சித்திரவதை மற்றும் மனிதாபிமானமற்ற கீழ்த்தரமான நடாத்துகைக்கு எதிரான சமவாயம் (CAT1984).	3.01.1994
13	சித்திரவதை மற்றும் மனிதாபிமானமற்ற கீழ்த்தரமான நடாத்துகைக்கு எதிரான சமவாயத்திற்கான விருப்புறிமை ஆவணம்	அங்கீகரிக்கப்படவில்லை

இலங்கை ஐ.நா. சபையின் பிரதான மனித உரிமைகள் ஆவணங்களை ஏற்று அங்கீகரித்து உள்ளது. இவ்வகையில் சர்வதேச மனித உரிமைகள் கடப்பாடுகளை நிறைவேற்றுவதற்காக பின்வரும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

1. மனித உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்காக தேசிய கொள்கைகளை வகுத்தல்¹⁵
2. உரிமைகளுக்கு அரசியல் அமைப்பில் அந்தஸ்து வழங்குதல்¹⁶
3. பொருத்தமான சட்டங்களை ஆக்குதல்¹⁷
4. சட்டங்களை அமுல்படுத்துவதற்கு நிர்வாக ரீதியான நடவடிக்கைகளை உருவாக்குதல்¹⁸
5. மனித உரிமைகள் மீறப்படுமிடத்து பரிகாரம் பெறுவதற்குரிய நியாய சபைகளையும் நீதி மன்றங்களையும் உருவாக்குதல்.¹⁹

¹⁵ உதாரணம்: மனித உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கும் மேன்மைப்படுத்துவதற்குமான ஐந்தாண்டு தேசிய கொள்கை (2011 – 2016)

¹⁶ 1978 ஆம் ஆண்டு அரசியலமைப்பின் அத்தியாயம் 03 இல் அடிப்படை உரிமைகள் உத்தரவாதப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

¹⁷ உதாரணம்: **ICCPR Act, No. 56 of 2007**

¹⁸ உதாரணம்: இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குமு

அட்டவணை 2 : 1978ம் ஆண்டு இலங்கை அரசியல் அமைப்பில் சர்வதேச மனித உரிமைகளின் அந்தஸ்து

உரிமைகள்	அடிப்படை உரிமை	அரச வழிகாட்டி தத்துவம்	குடியியல், உரிமைகள்	பொருளாதார, சமூக, மற்றும் கலாசார உரிமைகள்
உயிர்வாழ்வதற்கான உரிமை	ஏற்பாடு இல்லை		✓	
மத சுதந்திரம்	உறுப்புரை 10			✓
சிற்திரவதை மற்றும் மனிதாபிமானமற்ற கீழ்த்தரமான நடாத்துகைக்கு எதிரான சுதந்திரம்	உறுப்புரை 11		✓	
சமத்துவத்திற்கான உரிமை	உறுப்புரை 12		✓	✓
எதேச்சாதிகாரமான கைதுக்கு எதிரான சுதந்திரம்	உறுப்புரை 13		✓	

¹⁹ உதாரணம்: இலங்கை மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு மற்றும் இலங்கை உயர் நீதிமன்றம்

தொழிற்சங்கத்திற்கான உரிமை	மற்றும் 14	உறுப்புரை		✓
பேச்சு கருத்து தெரிவிப்பதற்கான சுதந்திரம்	மற்றும் 14 (அ)	உறுப்புரை	✓	
நடமாடுவதற்கான சுதந்திரம்	மற்றும் 14 (ஆ)	உறுப்புரை	✓	
ஒன்றுகூடுவதற்கான சுதந்திரம்	மற்றும் 14 (இ)	உறுப்புரை	✓	
கல்வி உரிமை		உறுப்புரை 27		✓
கூகாதார உரிமை		உறுப்புரை 27		✓
வாழ்வாதார மற்றும் வீட்டுக்கான உரிமை		உறுப்புரை 27		✓

1978ஆம் ஆண்டில் இலங்கை அரசியல் அமைப்புடன் மேலே அட்டவணை 1 இல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள மனித உரிமைகள் ஆவணங்களுடன் ஒப்பிட்டு பார்க்கும்போது வறையறுக்கப்பட்ட உரிமைகளே உள்ளடக்கப்பட்டிருப்பது அவதானிக்கத்தக்க விடயமாகும். அரசியல் அமைப்பு அத்தியாயம் 3 உறுப்புரை 10, 11, 12, மற்றும் 13 என்பன குடியியல் அரசியல் உரிமைகளை உத்தரவாதப்படுத்தி உள்ளது. சமுக பொருளாதார கலாசார உரிமைகளில் ஒரு சிலவற்றை தவிர பெரும்பாலான உரிமைகள் அரசு வழிகாட்டி கொள்கைகளுள் உள்வாங்கப் பட்டிருக்கின்றன.

4.0. இந்திய வம்சாவளி மக்களின் வருகை

19ஆம் நூற்றாண்டிலே இந்தியாவிலிருந்து இலங்கை, மலேசியா, தென்னாபிரிக்கா, மொர்சியஸ், சிங்கப்பூர், பில்ஜி, உள்ளடங்கலாக பல நாடுகளில் உள்ள பெருந்தோட்டங்கள், நிலக்கரி சுரங்கங்கள், ரயில்வே பாதை நிர்மாணம், போன்றவற்றில் வேலை செய்வதற்காக மக்கள் கொண்டு செல்லப்பட்டனர். இலங்கைக்கு வந்த இந்திய மக்கள் இலங்கையின் பிரதான நான்கு சனத்தொகைப் பிரிவுகளில் (குடிசனத்தொகை மதிப்பீடு) ஒரு பகுதியினராக உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளனர். இவர்கள் சில மாவட்டங்களில் செறிவாகவும் பல மாவட்டங்களில் பரந்தும் வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

அட்டவணை 3 : மாவட்டங்கள் தீவியாக சனத்தொகை

மாவட்டங்கள்	சனத்தொகை (%)
நுவரெலியா	50.6
கண்டி	8.1
பதுளை	18.4
மாத்தளை	5.3
இரத்தினபுரி	8.1
கேகாலை	5.6

மூலம்: www.statistics.gov.lk/PopHouSat/PDF/Population/p9p8

Ethnicity.pdf

ஆரம்பத்தில் தொழிலாளர்களாக வந்த மக்கள் பிரித்தானிய ஆட்சியின் கீழ் அடிமைகள் போன்று நடத்தப்பட்டனர். அம்மக்களுடைய கல்வியறிவு பின்தங்கிய நிலையில் இருந்தது. அவர்களுடைய அடிப்படை உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டிருந்தன. இந்த கட்டுரை இந்திய வம்சாவளி மக்களுடைய மனித உரிமைகளின் தற்போதய நிலையை கருக்கமாக ஆராய்ந்துள்ளது.

5.0. குடியியல், அரசியல் உரிமைகள்

சுதந்திரத்திற்கு பின்னர் இலங்கையில் உருவாக்கப்பட்ட எந்தவொரு அரசியல் அமைப்பும் மனித உரிமைகள் பட்டயத்தை உள்ளடக்கவில்லை. சுதந்திர அரசியல் அமைப்பை தயாரித்த போது இலங்கை தேசிய காங்கிரஸ் மனித உரிமைகள் பட்டயத்தின் அவசியம் பற்றி வலியுறுத்திய போதிலும் அரசியலமைப்பு ஆலோசகர்களில் ஒருவரான சேர். ஜவர் ஜெனிங்ஸ் “அரசியல் மராரிமையை இலங்கை பிரித்தானியாவிலிருந்து பெற்றுக்கொண்டுள்ளது. எனவே இலங்கைப் பிரிஜெக்னூடைய அடிப்படை உரிமைகளைப் பாதுகாக்க அது போதுமானது” எனக் குறிப்பிட்டார். மேலும் பாராஞ்மனநும் உயரிய நிறுவனம் எனவும் அதனை கேள்விக்குட்படுத்த வேறு எவராலும் இயலாது; ஆகையால் மனித உரிமைகள் அத்தியாயத்தை உருவாக்கினால் பாராஞ்மனங்க இறைமையை பாதிக்கும் எனவும் குறிப்பிட்டார். மனித உரிமைகள் அத்தியாயம் அவசியமில்லை என்பதற்கு அவர் இன்னும் ஒரு கருத்தையும் குறிப்பட்டார்²⁰ அக்கருத்து பின்வருமாறு:

---

²⁰ Fundamental Rights, Course Book Open University of Sri Lanka

“In Britain we have no bill of rights; we merely have liberty according to law, and we think truly, I believe that we do the job better than any country which has a bill of rights or a declaration of the rights of man”.

1947ஆம் ஆண்டு அரசியல் அமைப்பு உறுப்புரை 29, இன் மற்றும் மதம் சார்ந்த சிறுபான்மையினரை பாதுகாப்பதற்கான ஏற்பாடுகளை கொண்டிருந்தது. 29 (2)இன் பிரகாரம் எந்த வொரு இனம் அல்லது மதத்தை பாதிக்கக் கூடிய விதத்தில் சட்டங்களை ஆக்க முடியாது. அவ்வாறு 29 (2) உடன் முரண்படுகின்ற எந்தவொரு சட்டமும் செல்லுபடியற்றது என 29 (3) ஏற்பாடு செய்தது. முதனாயக்க ஏதிர் சிவஞானசுந்தரம் வழக்கில் இலக்கம் 48 1948ஆம் ஆண்டின் பிரஜாவரிமை சட்டம் உறுப்புரை 29 (2) கீழ் செல்லுபடியற்றது என வாதிடப்பட்ட பொழுதிலும் உயர்நீதி மன்றம் மற்றும் பிரிவி கவுன்சில் சிறுபான்மை உரிமையை பாதுகாக்க இப்பிரிவு உருவாக்கப்படவில்லை என நீர்ப்பளித்தது²¹.

1947ஆம் ஆண்டு அரசியல் அமைப்பில் மனித உரிமைகள் அத்தியாயம் ஒன்று உட்படுத்தப்படாமை ஒரு பாரிய குறைபாடு எனவும் அத்தகைய அத்தியாயம் ஒன்று இருந்திருந்தால் இந்திய வம்சாவளி மக்களுடைய நிலைமை வேறாக அமைந்திருக்கும் என சிந்திக்க வைக்கும் வகையிலே சோல்பரி பிரபு 1963ஆம் ஆண்டில் பி.எச்.பார்மர் (B.H.Farmer) என்பவர் “இலங்கை இன முரண்பாடுகள்” என்ற

²¹ Ibid.,

தலைப்பில் எழுதிய நாவில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்²²: “எங்கள் ஆணைக்குமுடிக்கு பி.எச்.பார்மர் (B.H.Farmer) எழுதிய நாவில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இன் முரண்பாடுகள் பற்றி முன்னரேயே தெரிந்திருந்தால் யாப்பு வரைவதில் கட்டாயமாக ஒரு அடிப்படை உரிமைகள் அத்தியாயத்தை சேர்த்திருப்போம்”²³

1972ஆம் ஆண்டு அரசியல் அமைப்பின் கீழ் அடிப்படை உரிமைகள் அத்தியாயம் சேர்க்கப்பட்ட போதிலும் இவ்வரிமைகளுக்கு இருந்த மட்டுப்பாடுகள், உரிமை மீறலுக்கான நீதிமுறை பரிகாரங்கள் இன்மை போன்ற காரணங்கள் அடிப்படையில் அவ்வத்தியாயம் பயன்றாகிப் போனது. உயிர் வாழ்வதற்கான உரிமை இவ்வரசியல் அமைப்பில் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டிருந்தது குறிப்பிடத்தக்கது. 1978ஆம் ஆண்டு அரசியல் அமைப்பு சிறுபான்மை அல்லது குழு உரிமைகளை அங்கீரிக்கவில்லை. சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டமும் தனி மனித உரிமைகள் பற்றியே குறிப்பிடுகிறது.

6.0. தீர்மானம் மேற்கொள்வதில் பங்குபற்றும் உரிமை

குடியியல், அரசியல் உரிமைகளுக்கான சர்வதேச சமவாயம் உறுப்புரை 25 (2) இன் பிரகாரம் தீர்மானம் மேற்கொள்வதில் பங்குபற்றும் உரிமைபின்வரும் இரண்டு விடயங்களை உள்ளடக்குகின்றன²⁴.

²² Article by PP.Devaraj available at periannandavaraj.blogspot.com

²³ Ibid.,

²⁴ ICCPR- உறுப்புரை 25

1. மக்கள் தொரிவுசெய்யப்பட்ட அங்கத்தவர்கள் மூலமாக பங்குபற்றல் (இதாரணம் பாராஞ்சுமன்றம், மாகாணசபை, உள்ளுராட்சி சபைகளில்)
2. பொது நிர்வாக சேவைகளை எந்தவிதமான பாகுபாடுமின்றி பெற்றுக்கொள்ளல்.

இலங்கையில் சர்வஜன வாக்குரிமை 1931ஆம் ஆண்டு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இலங்கையின் 7.4% ஆக இருக்கக்கூடிய இந்திய வம்சாவளி மக்கள் பாராஞ்சுமன்றம், மாகாணசபை, உள்ளுராட்சி சபைகளில் எவ்வாறு தமிழ்நாட்டைய பிரதிநிதித்துவத்தை வைத்துள்ளார்கள் என்பதையும் ஏனைய பொது நிர்வாகம் தொடர்பான நிறுவனங்களில் அதாவது கிராம சேவகர் பிரிவு மற்றும் பிரதேச செயலகங்களில் எத்துணையளவு தமது பிரதிநிதித்துவத்தை உறுதிப்படுத்துகின்றனர் என்பதை பார்த்தல் வேண்டும். அட்டவணை 3, 1924ஆம் ஆண்டிலிருந்து சட்டசபை/பாராஞ்சுமன்ற அங்கத்துவ விபரங்களை தருகின்றது.

அட்டவணை 4 : இந்திய வம்சாவளி மக்களின் சட்டசபை/ பாராஞ்சுமன்ற பிரதிநிதித்துவம்

வருடம்	தெரிவு செய்யப்பட்டவர்கள்	நியமன அங்கத்தவர்கள்	தேசிய பட்டியல்	மொத்த எண்ணிக்கை
1924 சட்டசபை	2			2
1931 சட்டசபை	2			2
1936 சட்டசபை	2			2
1947 சட்டசபை	7			7
1960 சட்டசபை		1		1

1965 சட்டசபை		2		2
1970 தேசிய சட்டசபை		1		1
1977 பாரானுமன்றம்	1			1
1989 பாரானுமன்றம்	3		2	5
1994 பாரானுமன்றம்	5		3	8
2000 பாரானுமன்றம்	7		4	11
2004 பாரானுமன்றம்				
2010 பாரானுமன்றம்				

தீர்மானம் மேற்கொள்வதில் பங்குபற்றும் உரிமை சிறுபான்மையுடைய அனைத்து மனித உரிமைகளை பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கு அவசியமான ஒன்றாகும். தேர்தலில் வாக்களித்தல், பிரதிநிதிகளை தேர்தலில் அமர்த்துதல், பாரானுமன்ற நடவடிக்கை முறைகளில் பங்குபற்றல், அரசினால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட நிறுவனங்களில் தாமாகவோ அல்லது தமது பிரதிநிதிகள் மூலமாகவோ பங்குபற்றல் போன்றவற்றின் மூலம் தமக்கு சாதகமான அனுகூலங்களை பெற்றுக்கொள்ள முடியும்.

தீர்மானம் மேற்கொள்வதில் பங்குபற்றும் உரிமை தனி ஒருவருடைய உரிமையாகவும் கூட்டான உரிமையாகவும் அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளது. இவ்விரிமையுடைய அடிப்படைக் கோட்பாடுகள் UDHR உறுப்புரை 21(1)இல் 21 (3)இல் தெளிவாக எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு 21(1) இல் ஒவ்வொருவரும் தனது நாட்டின் அரசாங்க நடவடிக்கைகளில் நேரடியாகவோ அல்லது தெரிவ செய்யப்பட்ட பிரதிநிதிகள் மூலமாகவோ பங்குபற்ற உரிமையுண்டு எனவும் 2(1), (2) மக்களுடைய விருப்பம் அரசாங்கத்தில் அதிகாரத்தின் அடிப்படையாக அமைதல் வேண்டும் எனவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

சிறுபான்மையினருடைய உரிமைகள் தொடர்பான் 1992ம் ஆண்டின் பிரகடனம் இதே போன்ற ஏற்பாடுகளை கொண்டுள்ளது.

ICCPR உறுப்புரை 27 சிறுபான்மையினருடைய உரிமைகளை அரசு உத்தரவாதப்படுத்த வேண்டும் என அங்கீரிக்கின்றது. CEDR, CEDAW மற்றும் CRC ஆகிய மனித உரிமைகள் தொடர்பான சர்வதேச ஆவணங்கள் தீர்மானம் எடுத்தலில் சிறுபான்மையுடைய பிரச்சினைகள், விடயங்கள் கருத்தில் எடுக்க வேண்டும் என வலியுறுத்தியுள்ளது.

7.0. பொது நிர்வாக சேவைகள்

பெருந்தோட்டத் துறையினர் பொதுநிர்வாக சேவைகளை முறையாக பெற்றுக்கொள்வதில் பல இடர்பாடுகளை எதிர்கொண்டுள்ளனர். பொது நிர்வாக சேவைகளை வழங்குவதில் கிராம சேவை பிரிவுகள், பிரதேச செயலகங்கள் மற்றும் மாவட்ட செயலகங்கள் என்பன முக்கியமான நிறுவனங்கள் ஆகும்.

இலங்கையின் 25 மாவட்டங்களில் மாவட்ட செயலகங்கள் உள்ளன. ஒவ்வொரு மாவட்டமும் பல பிரதேச செயலகங்களாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வொரு பிரதேச செயலகமும் பல கிராம சேவகர் பிரிவுகளை உள்ளடக்கி இருக்கின்றது.

பெருந்தோட்டத் துறை 1977ஆம் ஆண்டுக்கு பின்பே பொது நிர்வாக சேவைக்கு உள்ளவாங்கப்பட்டது. தோட்டத்தினுடைய நிர்வாகம் தோட்டக்கம்பனிகளிடமே உள்ளது. எனவே நிர்வாக சேவைகளை பெற்றுக் கொள்வதற்கு தோட்டத் தொழிலாளர்கள் தோட்ட முகாமைத்துவத்திற்கூடாக பொது நிர்வாக நிறுவனங்களை நாட வேண்டி உள்ளது.இந்திய வம்சாவளி மக்கள் செறிவாக வாழ்கின்ற

மாவட்டங்களில் பொது நிர்வாக சேவைகளை வழங்குவதற்கு போதுமான நிறுவனங்கள் இல்லாமை பாரிய குறைபாடாகும். உதாரணமாக 50.6% சனத்தொகையை கொண்ட நுவரெலியா மாவட்டத்தில் 61 தமிழ் கிராம சேவகர்கள் உள்ளனர்²⁵. மேலும் 5 பிரதேச செயலகங்களே இம்மாவட்டத்தில் உள்ளன. 18.4% சனத்தொகையை கொண்ட பகுளை மாவட்டத்தில் 31 தமிழ் கிராம சேவகர்கள் உள்ளனர்²⁶.

2006ஆம் ஆண்டு அமைக்கப்பட்ட எல்லை நிர்ணய ஆணைக்குமுன் நுவரெலியா மாவட்டத்தில் பிரதேச செயலகங்களையும் கிராம சேவகர் பிரிவுகளும் அதில் இருக்க வேண்டுமென்று சிபாரிசு செய்த போதிலும் அவ்வாணைக்குமுடிவுடைய அறிக்கை நடைமுறைப் படுத்தப்படவில்லை. 2010ம் ஆண்டு பொது நிர்வாக அமைச்சு பிரதேச செயலகம் மற்றும் கிராம சேவகர் பிரிவுகளின் எல்லை மீள் நிர்ணயம்/மாற்றம் தொடர்பாக பொதுமக்களிடமிருந்து சிபாரிசுகளைக் கோரியிருந்தது. மலையகத்தைச் சார்ந்த அரசியல் கட்சிகள் தொண்டர் ஸ்தாபனங்கள் மற்றும் அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள் பிரதேச செயலகம் மற்றும் கிராம சேவகர் பிரிவுகளின் எல்லை மீள் நிர்ணயம்/மாற்றம் தொடர்பாக விரிவான அறிக்கைகளை பொது நிர்வாக அமைச்சுக்கு சமர்ப்பித்தன. எனிலும் இதுவரை எந்த விதமான நடவடிக்கைகளும் அமைச்சு எடுக்கவில்லை.

2012ஆம் ஆண்டு உள்ளூராட்சிசபை தேர்தல் சட்டத்திற்கு திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டது. இச் சட்டத்தின் கீழ் 5 பேரை உள்ளடக்கிய எல்லை நிர்ணய ஆணைக்குமுன் ஒன்று உருவாக்கப்பட்டது. இவ்

²⁵ Proposal on Re demarcation of Divisional Secretairats and Grama Niladhari Divisions - Joint Prposal submitted to the Ministry of Public Administration by Up country Polical parties, CSOs and CBOs in 2010

²⁶ Ibid.,

வாணைக்குழுவில் இந்திய வம்சாவளி மக்களை பிரதிநிதித்துவம் செய்ய ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டார். இது வரவேற்கப்படக்கூடிய ஒரு விடயமாகும். இவ்வாணைக்குழுவுடைய அறிக்கை இன்னமும் வெளிவரவில்லை.

இலங்கையின் 1978ஆம் அரசியல் அமைப்பின் கீழ் இரு மொழிக் கொள்கை அங்கீரிக்கப்பட்டுள்ளது. சிங்களமும் தமிழும் நிர்வாக மொழிகள் ஆகும் 41 பிரதேச செயலகங்கள் இரு மொழி செயலகங்களாக பிரகடனப்படுத்தப்பட்டுள்ளன²⁷. இச் செயலகங்களில் தமிழ்மொழி பேசும் உத்தியோகத்தர்களின் பற்றாக்குறை பொதுமக்கள் பொதுநிர்வாக சேவைகளை பெற்றுக்கொள்வதில் இன்னுமாரு இடையுறைக்கும். மேலும் பொது நிர்வாக சுற்று நிருப்பகள் பொதுமக்களுக்கு வழங்கப்படுகின்ற விண்ணப்பப் படிவங்கள் என்பன சில இடங்களில் சிங்கள மொழியில் மாத்திரம் பயன் படுத்தப் படுதல் மொழி உரிமையை மறுக்கின்ற செயலாக அமைந்துள்ளது.

8.0. பொருளாதார, சமூக, மற்றும் கலாசார உரிமைகள் தொழில் உரிமை

ICESCR ன் உறுப்பரை 6 ஒவ்வொரு உறுப்பு நாடும் அனைத்து ஆட்களுடைய தொழில் உரிமையை அங்கீரிக்க வேண்டும் எனவும், தனக்கு விரும்பிய தொழிலை தேர்ந்தெடுப்பதற்கு உரித்துடையவர் என குறிப்பிடப்படுகிறது. தொழில் உரிமையை ஒவ்வொரு நபரும் அனுபவிக்கக் கூடிய வகையில் அரசு தொழில்நுட்ப மற்றும்

²⁷ <http://lanintegmin.gov.lk/languages-news/gazette-notification-of-bilingual-administrative-divisions/>

தொழிற்பயிற்சி அறிவுறுத்தல்களை பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய வகையில் நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் எனவும் வலியுறுத்துகிறது.

தொழில் உரிமை ஒருவர் விரும்பிய தொழிலை தேர்ந்தெடுத்தலை பிரதான விடயமாக ஏற்றுக்கொண்டுள்ளது. இலங்கை அரசியல் அமைப்பின் அடிப்படை உரிமைகள் அத்தியாயத்தில் உறுப்புரை 14 இவ்வரிமையை அடிப்படை உரிமையாக அங்கீகரித்துள்ளது. தொழிற்பாதுகாப்பு, நியாயமான சம்பளம், பாதுகாப்பானதும் தாம்மையானதுமான தொழில் சுற்றுாடல் என்பவற்றுடன் தொழில் உரிமை தொடர்புபடுகிறது. மேலும் ஒருவர் தனது அந்தஸ்திலிருந்து உரிய பதவி உயர்வை பெற உரித்துடையவர் எனவும் உறுப்புரை 6 குறிப்பிடுகிறது.

ICESCR தவிர இலங்கை 40 ILO²⁸ உடன்படிக்கைகளை அங்கீகரித்துள்ளது. இவற்றில் 31 உடன்படிக்கைகள் அமுல்படுத்தப் படுகின்றன²⁹. பெருந்தோட்ட தொழிலாளர்களுடைய தொழில் உரிமை சார்ந்த விடயங்கள் தொடர்பாக ILO உடன்படிக்கை 110 மற்றும் 111 பிரதான இடம் பெறுகின்றன. இலங்கை 1998ஆம் ஆண்டு ILO உடன்படிக்கை 111இல் கைச்சாத்திட்டுள்ளது. இவ்வடின்படிக்கை தொழில்துறையில் பாரபட்சம் காட்டப்படுத்தலை தவிர்ப்பதற்கான உடன்படிக்கையாகும். ILO உடன்படிக்கை 110 தோட்டத்துறை தொழிலாளர்களின் தொடர்பானதாகும். இவ்வடின்படிக்கையை இலங்கை 1995ஆம் ஆண்டு ஏற்று அங்கீகரித்துள்ளது. எனினும் பல உறுப்புரைகளில் இருந்து இலங்கை விலக்களிப்பு பெற்றுள்ளது. பகுதி

²⁸ <http://www.ilo.org/carib/convexions.shtml>

²⁹ Ibid.,

11 உறுப்புரை 5 தொடக்கம் 19 வரை புலம் பெயர்ந்த வேலையாட்களை வேலைக்கு சேர்த்துக் கொள்ளல், வேலையில் ஈடுபடுதல் என்பவற்றுடன் தொடர்புடையின்றது.

இலங்கை மேலே குறிப்பட்ட சமூக பொருளாதார உரிமைகள் சமவாயம் மற்றும் ILO உடன்படிக்கைகளின் கீழ் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டுள்ள சர்வதேச கடப்பாடுகளை ழுர்த்தி செய்வதற்காக பின்வரும் தொழிற்சட்டங்களை உருவாக்கி உள்ளது:

அட்டவணை 5 : இலங்கையின் தொழிற் சட்டங்கள்

தொழிற்சட்டங்கள்	நோக்கம்/அனுகூலம்
1970 ஆம் ஆண்டின் 25ஆம் இலக்க தொழிற்சங்க நிதிகள் தோட்டங்களுக்குள் உட்பிரவேசித்தல்) சட்டம்.	தொழிற்சங்க கூட்டங்களை அல்லது பேசுவதற்காக தோட்டங்களுக்குள் உட்பிரவேசிப்பதற்கான உரிமையை வழங்குகிறது.
1971 ஜூம் ஆண்டின் 2 ஆம் இலக்க தோட்ட விடுதிகள் விசேட ஏற்பாடுகள் சட்டம்.	எவ்வித முன்னரிவித்தல்/ முன்னரிவித்தலின்றி நியாயமற்ற முறையில் விடுதிகளிலிருந்து வெளியேற்றுதலிலிருந்து பாதுகாப்பதற்காக
1950ம் ஆண்டின் 43ஆம் இலக்க வைக்கத்தெழில் பிணக்குகள் சட்டம்.	தொழிலதருளருக்கும் தொழிலாளிக்கும் இடையிலே

	தொழில் நியதி நிபந்தனைகள் காரணமாக ஏற்படும் பிணக்குகளை தீர்த்தல்
1970.ம் ஆண்டின் 24ஆம் இலக்க தொழிற்சங்க கட்டளைகள் சட்டம்	தொழிற்சங்கங்களை அமைப்பதற்கும் பதிவு செய்வதற்கும்
2000ஆம் ஆண்டின் 25ஆம் இலக்க குறைந்த பட்ச சம்பளங்கள் (இந்திய தொழிலாலர்) கட்டளைகள் சட்டம்	குறைந்தபட்ச சம்பளத்தை தீர்மானித்தல்
1985ம் ஆண்டின் 44 ஆம் இலக்க கடை காரியாலய ஊழியர்கள் (தொழில் மற்றும் சம்பளங்களை ஒழுங்கமைத்தல் சட்டம்	வேலை செய்யும் நேரம், சம்பளம், தொழில் மற்றும் அத்துடன் தொடர்புபட்ட விடயங்களை வெளியிடல்
1971ஆம் ஆண்டின் 47 ஆம் இலக்க தொழிலாளர் வேலை நிறுத்தச் சட்டம் (இல 4 1976 சட்டம், இல. 51, 1988ம் ஆண்டு, இல 12, 2003, இல 20, 2008	நியாயமற்ற வேலைநீக்கத்திற்கான பரிகாரங்களை பெற்றுக்கொள்ளல்.
1980ம் ஆண்டின் 46ஆம் இலக்க ஊழியர் நம்பிக்கை நிதிய சட்டம்	சமூக பாதுகாப்பு திட்டத்தை அமுல் படுத்துதல்
1958 ஆம் ஆண்டின் 15ஆம் இலக்க ஊழியர் சேமலாப நிதிய சட்டம்	சமூக பாதுகாப்பு திட்டத்தை அமுல் படுத்துதல், தொழிலாளர், தொழில்தருனர் ஆகியோருடைய பங்களிப்புடன் உருவாக்கப்படும்

			விதிகள்.
1972 ஆம் ஆண்டின் 32ஆம் இலக்க பணிக்கொடைக் கொடுப்பனவுச் சட்டம்			தொழில் முடிவுறுத்தப்பட்ட பின்பு தொழில் தருஞர் தொழிலாளருக்கு கொடுப்பனவு வழங்கப்படல்.
1985ஆம் ஆண்டின் 21ஆம் இலக்க / 1994ஆம் ஆண்டின் 4ஆம் இலக்க வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பு பணியக் சட்டம்			வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்புக்காக செல்வதற்கு முன்பு, வேலைகாலத்தின்போது, மற்றும் நாட்டிற்கு திரும்பி வரும்போது ஆகிய 3 கட்டங்களிலும் அனுசரணை வழங்குதல்

1880ஆம் ஆண்டு இலங்கைக்கு கொண்டுவரப்பட்ட தோட்ட தொழிலாளர்கள் தோட்டங்களில் மாத்திரம் வரையறுக்கப்பட்டிருந்தனர். ஆரம்பத்தில் பிரித்தானியாவின் கட்டுப்பாடின் கீழ் தேவிலை தோட்டங்கள் இருந்தன. தற்போது உள்ளூர் தனியார் கம்பனிகள் நிர்வகிக்கின்றன. தோட்டவாழ் குடியிருப்பாளர்கள் தமது அடிப்படை தேவைகளுக்காக தமது தொழில்தருஞர்களையே அதிகமாக நம்பியுள்ளனர்.

ஆரம்ப காலங்களில் தோட்டத்தில் மாத்திரமே வேலை செய்ய முடியும். தோட்டத்தை விட்டு வெளியே சென்றால் அது தண்டிக்கப்படக்கூடிய குற்றமாகும். தற்போது அத்தகைய ஒரு மட்டுப்பாடு இல்லை. இவர்களில் 70% பெருந்தோட்டத் துறை தொழிலாளர்களாகவும், ஏனையோர் வேறு தொழில்களிலும் ஈடுபடுகின்றனர்.

1978ஆம் ஆண்டு அரசியல் அமைப்பின் உறுப்புரை 14இல் விரும்பிய சட்டர்த்தியான தொழிலில் ஈடுபடும் உரிமை உத்தரவாதப்பட்டுள்ளது. தோட்டத்துறையில் உள்ளவர்கள் இன்று கல்வியாளர்கள், தொழில்சார் துறைசார்ந்த வல்லுனர்கள், வணிகர்கள் என பல்வேறு விதமான வருமானம் ஈடுபடும் தொழில் துறையில் ஈடுபட்டுள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. தோட்டத்துறையில் இருக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு உரிமைகளை பார்க்கின்ற போது உழைப்புக்கேற்ற ஊதியம், வேலை செய்யும் இடங்களில் பாதுகாப்பு, நியாயமான இருப்பிடம், ஏனைய நியதிச்சட்ட ரீதியான நன்மைகள் என்பன முக்கிய இடம் பெறுகின்றன.

இலங்கை ICESCR ன் உறுப்பு நாடாக இருக்கிறது. இவ்வகையில் தோட்ட தொழிலாளர்களின் தொழில் உரிமையுடன் தொடர்புட்ட பிரச்சினைகளை எவ்வாறு எதிர்நோக்கினார்கள், உரிய பரிகாரங்கள் கிடைக்கின்றனவா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

பெருந்தோட்டத்துறை தொழிலாளர்களுடைய தொழில் விடயங்கள் கூட்டு உடன்படிக்கையின் பிரகாரம் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. கைத்தொழில் பிணக்குகள் சட்டத்தின் பிரிவு 4இன் பிரகாரம் கூட்டு உடன்படிக்கை என்பது தொழிலாளருக்கும், தொழிற்சங்கத்திற்கும் இடையே தொழிலாளர் நியதி, நிபந்தனை தொடர்பில் உருவாக்கப்படும் உடன்படிக்கை ஆகும். பெருந்தோட்ட தொழிலாளர்களுடைய கூட்டு உடன்படிக்கை தொழிற்சங்கம் மற்றும் தோட்ட முகாமைத்துவத்துடன் ஏற்படுத்திக் கொள்ளப்படுகிறது.

பேரம் பேசுதல் மூலம் காலத்திற்கு காலம் கூட்டு உடன்படிக்கையின் கீழ் சம்பளம் அதிகரிக்கப்பட்ட போதிலும் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கான வாழ்வாதார கொடுப்பனவு போதுமானதாக

இல்லை. போதுமான சம்பளம் வழங்கப்படாத காரணத்தினால் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் ஏனைய உரிமைகளை அனுபவிப்பதீல் பல தடைகள் ஏற்பட்டுள்ளன.

வேலைநீக்கம், நட்சடி, சமூக பாதுகாப்பு கொடுப்பனவுகள் உள்ளடங்கலாக மேலே அட்டவணையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள தொழிற்சட்டங்கள் அனைத்தும் இலங்கையில் உள்ள அரசு மற்றும் தனியார்துறை தொழிலாளர்களுக்கு தமது உரிமைகளை பெற்றுக்கொள்ள வழிசையைக்கின்றன.

படிப்படியாக ஏற்பட்ட கல்வி வளர்ச்சி ஊடகங்களின் செல்வாக்கு, நாகரிக வளர்ச்சி போன்றவற்றின் காரணமாக இளம் சமுதாயத்தினர் பெருந்தோட்டத் தொழிலை ஏற்றுக்கொள்ள விருப்பமற்றவர்களாக இருக்கின்றனர். எனவே நகர்ப்புறங்களில் கடைகளில், ஆடை தொழிற்சாலைகளில் தொழில்வாய்ப்புகளை பெற்றுக்கொள்ள முனைகின்றனர். குடிசன மதிப்பீட்டு திணைக்கள் புள்ளி விபரங்களின்படி பெருந்தோட்டத்துறையில் சராசரி மாதாந்த வருமானம் 1995/96 ஆண்டுக்கான பகுதிகளில் ரூபா 4059 ஆக இருந்து 2009/10ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதிகளில் 25649 ஆக அதிகரித்துள்ளது.

பண்களை பொறுத்தவரையில் தமது வாழ்க்கை தரத்தை முன்னேற்றிக் கொள்வதற்காக மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்கு வீட்டுப் பணிப்பெண்களாக செல்கின்றனர். இவ்வாறு மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்கு செல்லும் தொழிலாளர்களுக்கு என வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பு பணியக சட்டம் ஆக்கப்பட்டுள்ளது. இச்சட்டத்தின்கீழ் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ள வெளிநாட்டு

வேலைவாய்ப்பு பணியகம் பல சேவைகளை வழங்கி வருகின்றது³⁰. இவற்றுள் இடம் பெயர்ந்த தொழிலாளர்களின் பிள்ளைகளுக்கு புலமை பரிசில் வழங்குதல், வீடுமைப்பு கடன், சுய தொழில் உதவிக்கடன், வெளிநாட்டிலிருந்து சேவைக்காலம் பூர்த்தியடைந்த பின்பு இலங்கைக்கு திரும்பி வருகின்ற ஆட்களுக்கான காப்புறுதி, சுகவீனம் காரணமாக இலங்கைக்கு திரும்பி வருகின்ற வேலையாட்களுக்கான மருத்துவ சிகிச்சை, தொழில் தருநருக்கும் தொழிலாளிக்குமிடையே ஏற்பட்ட தொழில் பிணக்குகளை தீர்த்துவைத்தல் என்பன பிரதான இடத்தை பெறுகின்றன.

இத்தகைய சட்ட ஏற்பாடுகள் இருந்த போதிலும் அவை பற்றி போதிய அறிவு இன்மை காரணமாக பெருந்தோட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய பாதிக்கப்பட்ட தொழிலாளர்கள் உரிய சட்ட பரிகாரங்களை பெற முடியாதுள்ளனர்.

பகிரங்க சேவையில் இந்திய வம்சாவளி தமிழர்கள் நிர்வாக, ஆசிரிய சேவைகளில் நியாயமான வாய்ப்புகளை பெறவில்லை. உத்தியோகபூர்வ ஆய்வு ஒன்றின் பிரகாரம் மொத்த சனத்தொகையில் இந்திய வம்சாவளி மக்கள் 7.4% இருந்த போதிலும் பகிரங்க சேவையில் 0.31% மாத்திரமே இருக்கின்றனர்.

³⁰ இல 21, 1985, இல 4, 1994 வெளிநாட்டு வேலைவாய்ப்பு பணியக சட்டம்

கல்வி உரிமை

கல்வி உரிமை என்பது பொருளாதார சமூக உரிமைகள் என்ற வகுதிக்குள் உள்ளடங்குகின்றது. இவ்வுரிமை ஏனைய மனித உரிமைகளை அனுபவிப்பதற்கான முக்கியமான உரிமையொன்றாகக் கருதப்படுகின்றது. UDHR உறுப்புரை 26, ஒவ்வொருவரும் கல்விக்கான உரிமைக்கு உரித்துடையவர்கள் என்றும், இக்கல்வி, குறைந்தபட்சம் ஆரம்பக் கட்டங்களில் இலவசமாக வழங்கப்பட வேண்டுமெனவும், மேலும் தொழில்நுட்ப மற்றும் தொழில்சார் கல்வி, உயர் கல்வி அனைவரும் சமமாக அணுகக்கூடிய வகையில் அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென ஏற்பாடு செய்கிறது. ஐ.நா சபையின் ICESER சமவாயம் (1966) CRC சமவாயம் என்பன கல்வி உரிமையை உத்தரவாதப்படுத்துவதற்காக அரசு சட்ட, நிர்வாக மற்றும் ஏனைய வழிமுறைகள் மேற்கொள்ள வேண்டும் எனவும் அனைத்துப் பிரஜைகளும் சமத்துவ அடிப்படையில் இவ்வுரிமையை அனுபவிப்பதை அரசு உறுதிப்படுத்த வேண்டுமெனவும் வலியுறுத்துகிறது.

இந்திய வம்சாவளி மக்களுடைய கல்வி உரிமைகளைப் பற்றி நாம் பார்க்கின்றவிடத்து, தேசிய மட்டத்தில் கல்வி அறிவு வீதம் 97% ஆக இருக்கின்ற போதிலும், அதற்கு நிகரான கல்வியறிவு வீதத்தை இந்திய வம்சாவளி மக்கள் நிலைநாட்டுவதற்கான சந்தர்ப்பங்கள் இல்லை.

அட்டவணை 5 : கல்வி உரிமை தொடர்பாக எடுக்கப்பட்ட சில நடவடிக்கைகள்

	சட்ட/நிர்வாக நடவடிக்கை	பிரதான ஏற்பாடுகள்
1	1907ம் ஆண்டின் 8ஆம் இலக்க நிராமப்புற பாடசாலை கட்டளைச் சட்டம்	i. தோட்ட பாடசாலைகளை நிர்வாகம் செய்யும் அதிகாரம், தோட்ட நிர்வாகத்திடம் வழங்கப்பட்டது ii: நிர்வாகம் தவறும் பட்சத்தில் ஆளுஞர் தலையிட்டு பாடசாலை கட்டடங்களை அமைத்தல்.
2	1920ஆம் ஆண்டின் 1ஆம் இலக்க கல்வி கட்டளை சட்டம்.	i. தோட்ட அதிகாரி தகுதி வாய்ந்த ஆசிரியர்களை நியமித்தல். ii. 6-10 வயதுவயதிற்குப்பட்ட பிள்ளைகளை 10 மணிவரை வேலைக்கு அமர்த்துவதை தவிர்த்தல்.
3	1939ம் ஆண்டின் 31ஆம் இலக்க கல்வி கட்டளை சட்டம்	i. கல்வி பணிப்பாளருக்கு கல்வி எல்லையை தோட்டங்களுக்கு விரிவாக்க அதிகாரம் வழங்கப்பட்டது. ii. 22க்கு மேற்பட்ட 6 தொடக்கம் 10 வயதுவரை பிள்ளைகள் இருக்கக்கூடிய பாடசாலைகளுக்கு மட்டும் இவ்வேற்பாடு இயைபானது.

4	1947ஆம் ஆண்டின் 26ஆம் இலக்க கல்வி (திருத்த) கட்டளை சட்டம்	i. அனைத்து தோட்ட பாடசாலைகளும் தேசிய கல்வி நிலைக்கு உட்புகுத்தப்பட்டது. ii; தோட்ட பாடசாலைகளை நிர்வாகம் செய்யும் அதிகாரம், தோட்ட நிர்வாகத்திடம் வழங்கப்பட்டது iii. நிர்வாகம் தவறும் பட்சத்தில் ஆளுங்கள் தலையிட்டு பாடசாலை கட்டடங்களை அமைத்தல். iv. கட்டாய கல்விக்கான ஆகக்கூடிய வயதெல்லை 14
5	1951ஆம் ஆண்டின் 5ஆம் இலக்க கல்வி (திருத்த) கட்டளை சட்டம்	i. தோட்ட அதிகாரி பாடசாலைக்கு தேவே. கீழ் தவறோன்றுக்கு குற்றவாளியாவார் ii. கட்டாய கல்விக்கான ஆகக்கூடிய வயதெல்லையை பதினான்கு வயதாக குறைத்தது.
6	1962ம் ஆண்டின் கல்வியமைச்சின் சட்ட விதி	i. பாடசாலைக்குரிய மொழி மூலத்தை தெரிவு செய்யும் போது நாடற்ற தோட்ட தொழிலாளிகளின் பிள்ளைகள் கருத்தில் எடுக்க

		தேவை இல்லை. ii. பாடசாலைக்கு மாணவர்களை சேர்த்துச் கொள்வதற்கு பிரஜாவரிமை சான்றிதழ் கோரப்பட்டது.
7	1970ஆம் ஆண்டின் பஸ்கலைக்கழக பிரவேச தரப்படுத்தல் கொள்கை	தமிழ் மாணவர்கள் சிங்கள மாணவர்களை விட அதிக புள்ளி பெற வேண்டி இருந்தது.
8	ஜக்கிய தேசிய கட்சி அரசின் கல்விக் கொள்கை	அரசால் தோட்டப் பாடசாலைகள் கையேற்கப் பட்டன.
9	1991ஆம் ஆண்டின் 19ஆம் இலக்க தேசிய கல்வி ஆணைக்குழு சட்டம்	ஆணைக்குழு தேசிய கல்வி கொள்கை தொடர்பாக அரசுக்கு சிபாரிசுகளை வழங்குதல்.
10	1997ஆம் ஆண்டின் கட்டாயக் கல்விக்கான ஒழுங்கு விதி	5 - 14 வரை வயதுக்குப்பட்ட பிள்ளைகள் கட்டாயமாக பாடசாலைக்குச் செல்ல வேண்டும்.

மேலேயுள்ள அட்டவணையில் சில முக்கியமான சட்ட மற்றும் நிர்வாக ஏற்பாடுகள் தரப்பட்டுள்ளன. ஆரம்பத்தில் தோட்ட நிர்வாகத்துடன் பெருந்தோட்ட கல்வி இருந்த போதிலும் 1977ஆம் ஆண்டு தோட்ட பாடசாலைகள் அரசினால் கையேற்கப்பட்டமை முன்னேற்றுமான விடயமாகும், 1990களில் அரசு சர்வதேச நிறுவனங்களின் அனுசரணையிடுன் தோட்ட பாடசாலைகளுக்கு தேவைபான உட்கட்டமைப்பு வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தது.

இலங்கையின் அரசியல் அமைப்பில் கல்விக்கான உரிமை, அடிப்படை உரிமையாக உத்தரவாதப்படுத்தவில்லை. எனினும், அரச வழிகாட்டி தத்துவக் கோட்பாடுகளில் உறுப்புரை 27(07) அனைத்து மட்டங்களிலும் அனைவரும் சமத்துவ அடிப்படையில் கல்வியை அணுகுவதற்கான சந்தர்ப்பம் அளிக்கப்பட வேண்டுமெனக் குறிப்பிடுகிறது. 1997ஆம் ஆண்டு கட்டாயக் கல்விக்கான ஒழுங்கு விதி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதன் பிரகாரம் 5 - 14 வரை வயதுக்குட்பட்ட பிள்ளைகள் கட்டாயமாக பாடசாலைக்குச் செல்ல வேண்டும். 5 வருட கல்வியைப் பூர்த்தி செய்யும் முன்னர் பாடசாலையில் இடைவிலகல் 8.4%³¹ ஆக என ஆய்வு ஒன்று குறிப்பிடுகிறது. பெருந்தோட்டத்துறையில் ஒருசில பாடசாலைகள் தேசியப் பாடசாலைகளாக தரமுயர்த்தப்பட்ட போதிலும், வளர்ப்புற்றாக்குறை இன்னும் தொடர்ந்த வண்ணமேயுள்ளன. அண்மையில் பொறுப்பு வாய்ந்த மலையக அரசியல் தலைவர்கள் பெருந்தோட்டத்துறை பாடசாலைகள் தேசியப் பாடசாலைகளாக தரமுயர்த்தப்படுவதனால் அப்பாடசாலைகளுக்கான நிதி ஒதுக்கீட்டில் பிரச்சினைகள் உள்ளதாகவும், மாகாண பாடசாலைகளாக இயங்குவதில் ஒப்பிட்டாவில் வளர்ப் பற்றாக்குறைப் பிரச்சினையை ஓரளவு தீர்த்துக்கொள்ளவும் முடியுமென தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. மேலும், பெருந்தோட்டத்துறை பாடசாலைகளில் ஆசிரியர் பற்றாக்குறை, உட்கட்டமைப்பு வசதிகளின் பற்றாக்குறை என்பன பெரும் பிரச்சினையாக தொடர்ந்து நிலவுகிறது.

இந்திய வம்சாவளித் தமிழர் பல பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்கினாலும், கல்வித்துறையில் படிப்படியாக வளர்ந்து வருகிறனர். 1986ம் ஆண்டு 68.5% ஆக இருந்த கல்வி அறிவு வீதம் 2003ம் ஆண்டு 81.3% ஆக

³¹ <http://www.tisrilanka.org/pub/reports/PASSARA.pdf>

அதிகரித்தது³². (தேசிய அடிப்படை கல்வியறிவு வீதம் 92.4%). கல்வியறிவு வீதம் சாதகமான பெறுபேறுகளை காட்டினாலும்:³³

1. 43.0% ஆணவர்கள் ஐந்தாம் தரம்வரை மட்டுமே கல்வி கற்கின்றனர்.
2. 37.7% ஆணவர்கள் 6ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 10ஆம் ஆண்டுவரை கல்வி கற்கின்றனர்.
3. 38% க.பொ.த சாதாரண தரத்தில் சித்தி அடைந்துள்ளனர்.
4. 2.3% க.பொ.த உயர் தரத்தில் சித்தி அடைந்துள்ளனர்.
5. க.பொ.த சாதாரண தரத்தில் கணிதம், ஆங்கிலம், விஞ்ஞானம் ஆகிய பாடங்களில் சித்தியடைவோர் தொகை குறைவாகவே உள்ளது.
6. க.பொ.த உயர் தரத்தில் கணிதம், விஞ்ஞானம் ஆகிய துறைகளில் கல்வி கற்கின்ற மாணவர்களின் தொகை மிகவும் குறைவாக உள்ளது.

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட பிரச்சினைகளைப் பார்க்கின்ற விடத்து, இந்திய வம்சாவளி மக்கள் கல்விக்கான உரிமையை அனுபவிப்பதில் பல தடைகளை எதிர்நோக்குகின்றார்கள் என்பது தெளிவாகின்றது. அரசியலமைப்பு உறுப்புரை 12 சட்டத்தின் முன் அணைவரும் சமம், இன் அடிப்படையிலான வேறுபாடு காட்டப்படலாகது எனக் குறிப்பிடப்பட்ட போதிலும், இந்திய வம்சாவளி தமிழர்கள் சட்டத்தின் சமமான பாதுகாப்பைப் பெற வாய்ப்பற்றவர்களாக இருக்கின்றார்கள் எனக் குறிப்பிடலாம். மேலும், இலங்கை சர்வதேச மனித உரிமைகள்

³² Sri Lanka Poverty Assessment – World Bank 2007

³³ குடித்தனக் கூறின் வருமானம் மற்றும் செலவு பற்றிய அளவீடு 2009/2010 -

பிரகடனங்களில் ஒரு திறத்தவராக இருந்தாலும், சட்டக் கடப்பாடுகளை சிறுபான்மையினருக்குப் பூர்த்தி செய்யத் தவறிவிட்டது என குறிப்பிடுவதீலும் தவறேற்றும் இல்லை.

இலங்கையுடன் மலேசியா, தென்னாபிரிக்கா போன்ற நாடுகளை ஒப்பிடுகின்ற போது, தென்னாபிரிக்கா கல்விக்கான உரிமையை அரசியலமைப்பில் உத்தரவாதப்படுத்தியுள்ளது. மலேசியாவைப் பொறுத்த வரையில் இலங்கையில் இந்திய வம்சாவளி மக்கள் எதிர்நோக்கும் அதே பிரச்சினைகளை அவர்களும் எதிர்நோக்குகிறார்கள்.

ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போல கல்விக்கான உரிமை என்பது ஆரம்ப, இடைநிலை மற்றும் மூன்றாம் நிலைக்கல்வி, அதனைவிட தொழில்நுட்ப, தொழில்சர் கல்வி என்பனவும் உள்ளடங்கும். பெருந்தோட்டத்துறையைப் பொறுத்தவரையில் இவ்வளைத்து மட்டங்களிலும் பல சவால்களை எதிர்நோக்குகிறார்கள். எனினும், 150 வருட காலமாக இலங்கை இந்திய வம்சாவளி வரலாற்றில் மலையக சமூகம் ஓரளவு வளர்ச்சியைக் கண்டுள்ளது என்பதையும் குறிப்பிட வேண்டும். எது சமூகத்தில் இருந்து வைத்தியர்கள், போறுமியலாளர்கள், சட்டத்தரணிகள், கல்வியாளர்கள் மற்றும் பேராசிரியர்களும் உருவாகி இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் பெருமையாகக் கூறிக்கொள்ள முடியும். எனினும், கல்வி கற்றோரின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்க பல நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டிய கடப்பாடு அரசுக்கு மட்டுமன்றி கல்விமான்களின் கடப்பாடும் ஆகும்.

வீட்டுக்கான உரிமை

சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டம் ஒவ்வொருவரும் தமது வாழ்க்கையை கொண்டு நடாத்துவதற்கு வீட்டுக்கான உரிமை அவசியமென அங்கீகரித்துள்ளது. வீட்டுக்கான உரிமை சுயமரியாதை, கெளரவும் என்பவற்றைப் பேணிப் பாதுகாக்க அவசியமாகும். மேலும் குடும்ப அங்கத்தினர் அன்றாட நடவடிக்கைகளை எவ்வித தடையுமின்றி மேற்கொள்வதற்கு அவசியமாகும். ICESER இல் உறுப்புரை 11 வீட்டுக்கான உரிமையை அங்கீகரித்துள்ளது. இலங்கை ICESER இன் ஒரு உறுப்பு நாடாகும்.

இலங்கை அரசியல் அமைப்பின்கீழ் வீட்டுக்கான உரிமை அரசு வழிகாட்டி தத்துவ கோட்பாடுகளில் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அரசு இலங்கை பிரஜெக்டில் வீட்டிறோருக்கு நியாயமான வசதிகளுடன் கூடிய வீடுகளை அமைத்து கொடுக்கும் கடப்பாட்டினை கொண்டுள்ளது³⁴.

தோட்டத் தொழிலாளர்கள் ஆரம்ப காலங்களில் மிகவும் மோசமான ஸயன் காம்பராக்களில் வசித்து வந்தனர். தோட்ட நிருவாகம் அவற்றை முறையாக பேணுவதற்கு தவறியது. இவர்கள் வசித்து வந்த வீடுகள் குறைந்தபட்ச வசதியை கூட கொண்டிருக்கவில்லை. சுத்தமான நீர், மலசலகூட வசதி என்பன இவர்களுக்கு இருக்கவில்லை. இதன் காரணமாக தோட்டத் தொழிலாளர்கள் பெரும்பாலானோர் நோய்வாய்ப்பட்டனர் மேலும் பலர் நோய்வாய்ப்பட்டு இறந்தனர் நோய்வாய்ப்பட்ட தொழிலாளர்கள் தமது தொழிலை இழந்தது

³⁴ ICESER - உறுப்புரை 11

மட்டுமின்றி போதியளவு மருத்துவ சிகிச்சை பெற முடியாமல் கஷ்டப்பட்டனர்.

1800ஆம் காலப்பகுதிகளில் பல சட்டங்கள் ஆக்கப்பட்ட போதிலும் அவை முறையாக அமுல் படுத்தப்படவில்லை. 1880ஆம் ஆண்டில் மருத்துவ கட்டளை சட்டத்தின்கீழ் மருத்துவ அலுவலர் நோயாளர்களை பார்வையிடுவதற்கு தோட்டங்களுக்கு வருகை தருகின்ற போது அதற்குரிய கட்டணம் தொழிலாளர்களால் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

1971ஆம் ஆண்டு தோட்ட விடுதிகள் விசேட ஏற்பாடுகள் சட்டம் தோட்ட தொழிலாளி ஒருவர் முன்னறிவத்தலுடன்/முன்னறிவித்தலின்றி வீட்டை விட்டு வெளியேற்றிய பின்பு நீதிமன்றத்தில் உத்தரவு கிடைக்கின்ற வரையில் வீட்டில் தொடர்ந்து வசிப்பதற்கான உரிமையை வழங்குகிறது³⁵.

அரசாங்கம் காலத்திற்கு காலம் பல வீட்மைப்புத்திட்டங்களை அறிமுகப்படுத்திய போதிலும் தோட்ட தொழிலாளர்கள் குறைந்தபட்ச நன்மையே பெற்றனர். 1977 - 1983இல் 1000 வீடுகள் அமைக்கும் திட்டம், 1984 - 1989 அனைவருக்கும் வீட்மைப்பு திட்டம் மற்றும் 1995இல் 1.5 மில்லியன் வீட்மைப்பு திட்டம் என்பன இங்கு குறிப்பிடத்தக்கவையாகும்.

சர்வதேச உதவியுடன் பெருந்தோட்ட துறைக்கென பல வீட்மைப்பு திட்டங்கள் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்ட போதிலும் அவை பெரும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தவில்லை. 2009ஆம் ஆண்டு தோட்ட

³⁵ No, 2 of 1971. தோட்ட விடுதிகள் விசேட ஏற்பாடுகள் சட்டம்

உட்கட்டமைப்பு அபிவிருத்தி அமைச்சின் கணிப்பின்படி 2 லட்சம் லயன் காம்பராக்களில் பெரும்பகுதி 150 வருட கால பழைமை வாய்ந்தவை ஆகும்.

பெருந்தோட்ட மனித அபிவிருத்தி நம்பிக்கை நிதியம் தோட்ட தொழிலாளர்களுக்கு வீட்மைப்பு வசதிகளை ஏற்படுத்தி கொடுப்பதற்கு பின்வரும் அனுசரணைகளை வழங்குகிறது.³⁶

1. லயன் காம்பராக்களை திருத்தி அமைப்பதற்கு உதவுதல்
2. சுய உதவி வீட்மைப்பு திட்டத்திற்கு உதவுதல்
3. வீட்மைப்பு அபிவிருத்தி நிதி கூட்டுத்தாபனத்திலிருந்து கடன் வசதி பெற உதவுதல்

9.0. முடிவுரை

இந்திய வம்சாவளி மக்கள் கல்வி, தொழில், மற்றும் வாழ்க்கைத்தரம் என்பவற்றில் படிப்படியாக சில முன்னேற்றங்களை கண்டுள்ளனர். பிரித்தானிய ஆதிக்கத்தின் கீழ் அடிமைகள் போன்று எந்தவிதமான உரிமைகளும் இன்றி இருந்த மக்களுடைய நிலை இன்று பல வறிகளிலும் வேறுபட்ட நிலையை அடைந்துள்ளது. 1948ஆம் ஆண்டு பிரஜாவரிமை சட்டத்தின் கீழ் பெருந்தொகையான இந்திய வம்சாவளி மக்கள் நாடற்றோர் நிலைக்கு தள்ளப்பட்டனர். நாடற்றோர் பிரச்சினை 2003ஆம் ஆண்டு முழுமையாக தீர்க்கப்பட்டுள்ளது.

³⁶ <http://www.phdt.org/2014/public/housing.php>

ஒரு நாட்டின் பிரஜைக்கு இருக்கக்கூடிய அனைத்து உரிமைகளுக்கும் இந்திய வம்சாவளி மக்கள் உரித்துடையவர்கள். அரசியலமைப்பு உறுப்புரை 12 “அனைவரும் சட்டத்தின் மூன் சமமானவர்கள், சட்டத்தின் சமமான பாதுகாப்பிற்கு உரித்துடையவர்கள் என குறிப்பிடுகிறது.

உறுப்புரை 12.2 பெண்கள் சிறுவர்கள் மற்றும் ஊனமுற்றோர் ஆசியவர்களுக்காக விசேட சட்டங்களை ஆக்க அரசுக்கு அனுமதி அளிக்கின்றது. இப்பிரிவு விசேட பிரிவினர்களுடைய குறிப்பான அம்சங்களை கருத்தில் எடுத்து உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

இந்திய வம்சாவளி மக்களும் இத்தகைய ஒரு விசேட பிரிவினராக கருதப்படுதல் அவசியமாகும். ஏனெனில் வரலாற்று காரணங்கள் மற்றும் அரசியல் காரணங்கள் அடிப்படையில் இலங்கையின் ஏனைய மக்கள் பிரிவினரோடு அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளில் ஆரம்பத்தில் இருந்தே முழுமையாக ஈடுபடுவதற்கான வாய்ப்பை பெறவில்லை. கல்வி, தொழில், வீட்டுரிமை, மற்றும் குடியியல் அரசியல் உரிமைகள் இன்னும் பின்தங்கிய நிலையிலேயே இருக்கின்றன. எனவே இம்மக்களுடைய விசேட தேவைகளை கருத்தில் கொண்டு அரசு பல நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டியது அவசியமாகும்.

இலங்கை தற்போது சமாதானமிக்க தேசத்தை கட்டியெழுப்பும் நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டு வருகின்றது. கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள் மற்றும் நல்லினைக்க (LLRC) யுத்தத்திற்கு பின்னரான நாட்டை கட்டியெழுப்பும் திட்டங்களில் இந்திய வம்சாவளி மக்களுடைய பிரச்சினைகளையும் கருத்தில் எடுப்பது அவசியம் என குறிப்பிட்டுள்ளது.

மலையகத்தைச் சார்ந்த அரசியல் கட்சிகள் பாரானுமன்றம், மாகாண சபை மற்றும் உள்ளூராட்சி சபைகளில் பிரதிநிதித்துவம் வகிக்கின்றன. இந்திய வம்சாவளி மக்களுடைய உரிமைகளை அவர்களுக்குப் பெற்றுக்கொடுப்பதில் அரசியல் பிரதிநிதித்துவம் மிக அவசியமாகும். எனவே, அரசியலில் இருக்கக்கூடிய தமது சிறப்புரிமைகளையும் செல்லவாக்கையும் பயன்படுத்தி கல்வி, வேலைவாய்ப்பு, சுகாதாரம், வீடுமையில் போன்ற துறைகளில் தமது சமூகம் முன்னேற்றமடைவதற்கு உடரிய நடவடிக்கைகளை எடுப்பது அரசியல் தலைவர்களுடைய பிரதான கடமையொன்றாகும்.

அரசியல் தலைவர்கள் மாத்திரமன்றி, இந்திய வம்சாவளி சமூகத்தில் இருந்து வளர்ந்து வந்திருக்கின்ற கல்விமான்கள், வர்த்தகர்கள், சட்டத்தரணிகள், வைத்தியர்கள், பொறியியலாளர்கள், ஆசிரியர்கள் மற்றும் சமூக ஆர்வலர்கள் தமிழ்மையை சமூகத்தை முன்னேற்றவதற்கு தம்மால் இயன்ற நடவடிக்கைகளை எடுப்பது ஒரு தேவையாக இருக்கின்றது.

மனித உரிமைகளை பாதுகாப்பதற்காக சட்டங்கள் மற்றும் நிறுவனங்கள் இருந்த போதிலும், பலருடைய உரிமைகள் மறுக்கப்பட்டுள்ளன. சிறார்கள் பாசாலை கல்வியை பெற்றுக்கொள்ள முடியாமல் கஷ்டப்படுகின்றனர். தொழில் தருணர்களின் எதேச்சாதிகாரமான முடிவுகளால் பலர் தமது தொழிலை சரிவர செய்ய முடியாமல் இன்னலுறுதிகளைனர். மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்குச் சென்ற பெருந்தோட்டத்துறைப் பெண்கள் பல இன்னல்களை அனுபவித்து வருகின்றனர். இவ்வாறு கல்வி, தொழில், மற்றும் பாதுகாப்பு உரிமை மறுக்கப்பட்டுள்ள எத்தனையோ பேர் எத்தகைய பரிகாரங்களை

பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்பது பற்றி எந்தவித அறிவும் அற்றவர்களாக இருக்கின்றனர். எனவே, மலையக சமுதாயம் மனித உரிமைகளை அனுபவிப்பதற்கும் அவை மீறப்படுகின்ற போது சட்ட மற்றும் நிர்வாக குறை நிவர்த்தி வசதிகளை அணுகுவதற்கும் அவர்களுக்கு விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்துவது முதலாவது தலையாய கடமையாகும்.

ஏனைய சமூகங்களைப் போன்று கல்வி, வீடுமைப்பு, தொழில் ஆகிய துறைகளில் முன்னேற்றமடைவதற்கு மலையக சமூகத்தைச் சர்ந்த நாம் அனைவரும் ஒன்றுபட்டு செயற்பட்டால் நல்லதொரு எதிர்காலத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்பது எனது நம்பிக்கையாகும்.

*****

அமரார் திரு. சிவலிங்கம்
ஞாபகார்த்தக் குழு

பெயர்	முகவரி	தொலைபேசி
திரு.எம். வாமதேவன்	BQ 2/2, மனிங் டவுன், வீடுமைப்புத் திட்டம், மங்களா வீதி, கொழும்பு 08	2693098
பேராசிரியர் தெ. தன்றாஜ்	7, அலெக்ஸாண்றா டெரஸ் கொழும்பு 06.	2583151
திரு.செ. நவரட்ன	416/33A, திம்பிரிகல்ரியாய் வீதி, கொழும்பு 05.	2599856
திரு.எச்.எச். விக்கிரமசிங்க	39/21 அல்லில் பிளேஸ், கொட்டாஞ்சேணை, கொழும்பு 13.	2435652
திரு.இ. சஸ்வரலிங்கம்	45/15A பிரெட்சிக்கா வீதி கொழும்பு 06.	2581201
கலாநிதி. பி. இராமலுழும்	விகார மாவத்தை, கொலன்னாவை.	2572436
திரு.பி. இரதாகிருஷ்ணன்	361, டாம் வீதி, கொழும்பு 12	2387896
திரு. ராஜா சிவராமன்	9A அமரசேகர மாவத்தை, கொழும்பு 05.	2502817
திரு.வீ.ஏ. மதுரைவீரன்	92.2 ஆம் குறுக்குத்தெரு. கொழும்பு 11	2556550
திரு.ஏ.கே. சுப்பையா	12A.ம் பொன்சோ றோட், கொழும்பு 05.	2587287
திரு. இரா. இராமலிங்கம்	ஸண்டன்	
திரு. ஆர். பரமசிவம்	ஓந்திடல் அமராவதி, கொழும்பு 03.	2577418

அமர்ர் கிர. சீவலிங்கம் ஞாபகார்த்தக் குழுவின் பணிகள் 2000 - 2013

நினைவுப் பேருரைகள்

1. பேராசிரியர் மு. சின்னத்தம்பி
பெருந்தோட்டத்துறை தமிழ் இளைஞர்கள்: இன்றும் நாளையும் (2000)
2. பேராசிரியர் வி. குரிய நாராயணன்
இளைமலையகம் - புதிய வாய்ப்புகளும் சவால்களும் (2001)
3. பேராசிரியர் மா. கருணாநிதி
மலையகக் கல்வி (2002)
4. திருமதி லலிதா நடராஜா
மலையகப் பெண்கள் (2003)
5. திரு. வ. செல்வராஜா
மலையக மக்களும் புத்தி ஜீவிகளும் (2004)
6. பேராசிரியர் சி. மௌனகுரு
தமிழர் வரலாறும் பண்பாடும்: தெரிந்ததும் தெரியாததும் (2005)
7. திரு.பெ. வேலுசாமி
மலையக இலக்கியங்கள் காட்டும் வாழ்வியல் அம்சங்கள் (2006)
8. திரு. வெளின் மதிவானம்
மலேசியா தமிழின் சமகால வாழ்வியல் பரிமாணங்கள்: சில அவதானிப்புகள் (2007)
9. திருமதி. ஷோபானாதேவி இராஜேந்திரன்
பெருந்தோட்டத்துறை சிறுவர் உரிமை மீறல்கள்: சிறுவர் தொழிலாளர் பற்றிய விசேட கண்ணோட்டம் (2008)
10. திரு. இரா. ஜே. டெராட்ஸ்கி
சமூக அசைவியக்கத்தில் சட்டங்களின் தாக்கம்: ஒரு வரலாற்றுப் பார்வை (2009)
11. திரு. எம். கணேசமுர்த்தி
மலையக மக்களின் சமூக பொருளாதாரம்: ஒரு வரலாற்றுப் பார்வை (2010)
12. திரு. தெளிவத்தை ஜோசப்
மலையகம் எனும் அடையாளம்: மலையக இலக்கியத்தின் வகிபங்கு. (2011)
13. திரு. ஆர். ராமேஷ்
உள்ளராட்சி அதிகார சபைகளும் பெருந்தோட்ட மக்களும் : ஒரு கோட்பாட்டு ரீதியான விமர்சன நோக்கு (2012)
14. திரு. எஸ். விஜயகுமார்
மலையக அரசியல் செல்நெறியும் மலையக மக்களும்

▶ கட்டுரைப் போட்டியும் ஆய்வரங்கும்

1. இளைஞர்களுக்கான கட்டுரைப் போட்டி (2000)
2. மாணவர்களுக்கான கட்டுரைப் போட்டி (2001)
3. ஆசிரியர்களுக்கான கட்டுரைப் போட்டி (2002)
4. ஆய்வரங்கு (2003)

▶ நால் வெளியீடு

1. மலையகப் பரிசுக்கட்டுரைகள் (2000)
2. சிவலிங்கம் சிந்தனைகள் (2002)
3. மலையக சமகாலப் பிரச்சினைகள் (2003)
4. இனத்துவ முரண்பாடுகளும் மலையக மக்களும்: ஒரு பல்பக்கப் பார்வை (2007)

▶ கெளரவிப்பு

க.பொத. உயர்தரப் பரிட்சையில் சித்தி (2004)

செல்வன் நிரோன்காந் மகாலிங்கம்

இலக்கியம் : திரு. ஆ. தமிழோவியன் (2004)

கல்வி : திரு. தி. பாரதி இராமசாமி (2004)

இலக்கியம் : திரு.பி. மரியதாஸ் (2005)

நாடகம் : திரு. ஏ. முத்தையா (2005)

யസോത്രാ കത്തിരകാമത്തുമ്പി

அமரர் இர. சிவலிங்கத்தின் பதினெண்தாவது நிலையும் பேருரையை ஆற்றும் யசோதரா கதிர்காமத் தம் பி இலங்கை திறந்த பல்கலைக்கழகத்தின் சட்டத்துறையின் முன்னாள் தலைவரும் தற்போதைய சிரேட்ட விரிவுரையாளருமாவார்.

புசல்லாவ பிரதேசத்தை பிறப்பிடமாகக் கொண்ட யசோதரா தனது ஆரம்பக் கல்வியை புசல்லாவ இந்து தேசியக்கல்லூரி, கம்பனை புனித ஜோசப் பெண்கள் கல்லூரி, கண்டி மகளிர் உயர்பாடசாலை ஆகியவற்றில் பெற்ற பின்னர் கொழும்புப் பல்கலைக்கழக சட்டபீடம் மற்றும் இலங்கை சட்டக்கல்லூரியில் பயின்று உயர் சித்தி எதினார். தொடர்ந்து, இலங்கை திறந்த பல்கலைக்கழகத்தின் சட்டத்துறையில் விரிவுரையாளராக பதவி ஏற்ற யசோதரா பின்னர் அரசாங்க புலமைப்பரிசில் பெற்று பெங்களூரில் உள்ள இந்திய தேசிய சட்டக் கல்லூரியில் சட்டத்துறையில் முதுமாணிப் பட்டத்தையும் பெற்றுக் கொண்டார்.

சிறுபான்மையினர் உரிமைகள், அகதி கள் பிரச்சினை, போது நிர்வாகம், கல்வி முதலிய விடயங்களின் சட்ட அம்சங்கள் பற்றி ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு வரும் யசோதரா தேசிய, சர்வதேசிய மாநாடுகளில் ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் சமர்ப்பித்து வருகிறார். அத்துடன் கொழும்பு பல்கலைக்கழகம், இலங்கை அபிவிருத்தி நிர்வாக நிறுவகம், மனித உரிமைகள் நிறுவகம் உட்பட பல்வேறு அரசு, அரசுக்காரா நிறுவனங்களில் வளவாளராகப் பணிபரிந்துவரும் இவர் மலையகத்தின் நம்பிக்கையூட்டக்கூடிய இளைய தலைமுறை ஆய்வாளராகவும் புலமையாளராகவும் பரிணமித்து வருகிறார். அமரர் இர. சிவலிங்கத்தின் இந்த பதினெண்நாவது நினைவுப் பேருரையை யசோதரா நிகழ்த்துவதையிட்டு ஞாபகார்த்தக் குழு பெருமித மடைவுதோடு அவரது பணிகள் மென்மேலும் சிறக்க வேண்டுமென வாழ்த்துகிறது.

பேராசிரியர் கை. தன்றாஜ்
பகிப்பாசிரியர்

07.09.2014